

Lovforslag nr. L 44

Folketinget 2010-11

OMTRYK
(Omtryk Bilag 1 og 2 indsat)

Fremsat den 27. oktober 2010 af transportministeren (Hans Christian Schmidt)

Forslag

til

Postlov¹⁾

Lovens formål og anvendelsesområde

§ 1. Lovens formål er

- 1) at fremme etableringen af et åbent, velfungerende og konkurrencebaseret postmarked samt
- 2) at sikre en landsdækkende befordring af god kvalitet af adresserede forsendelser til overkommelige priser og tilpasset brugernes behov.

§ 2. Loven finder anvendelse på erhvervsmæssig postbefordring og erhvervsmæssig omdeling af uadresserede forsendelser samt på vilkår for borgeres og virksomheders benyttelse af posttjenester.

Stk. 2. Ved erhvervsmæssig postbefordring forstås i denne lov erhvervsmæssig indsamling, erhvervsmæssig sortering eller erhvervsmæssig omdeling af adresserede forsendelser på op til 20 kg, herunder forsendelser til og fra udlandet.

Betingelser for meddelelse af tilladelse til postbefordring

§ 3. Virksomheder, der udøver erhvervsmæssig postbefordring, skal have tilladelse hertil fra transportministeren.

Stk. 2. Tilladelse i henhold til stk. 1 kan meddeles virksomheder, som

- 1) ikke er under konkurs,
- 2) ikke har forfalden gæld til det offentlige på over 50.000 kr.,
- 3) har økonomisk grundlag for at drive virksomheden forretningsmæssigt forsvarligt,
- 4) ikke er dømt for strafbart forhold, der begrunder en nærliggende fare for misbrug af adgangen til at udøve postbefordring, jf. straffelovens § 78, stk. 2,
- 5) ikke er dømt for alvorlige eller gentagne overtrædelser af lovgivningen på det social- og arbejdsretlige område, herunder lovgivningen om beskyttelse af arbejdstagere, og

- 6) i øvrigt kan sandsynliggøre, at virksomheden kan drives på forsvarlig måde.

Stk. 3. Betingelserne i stk. 2 gælder også for medlemmer af en ansøgende virksomheds ledelse.

Stk. 4. Meddelelse af tilladelse er betinget af, at virksomheden forpligter sig til at bidrage til den udligningsordning, der er nævnt i § 19, medmindre virksomheden er pålagt befordringspligt, jf. § 15.

Stk. 5. Transportministeren fastsætter nærmere regler om indholdet af ansøgningen og tilladelsen til postbefordring.

Bortfald og tilbagekaldelse af tilladelse til postbefordring

§ 4. En tilladelse til at udøve postbefordring bortfalder, hvis virksomheden kommer under konkurs.

§ 5. Transportministeren kan tilbagekalde en tilladelse til at udøve postbefordring, hvis en postvirksomhed eller medlemmer af virksomhedens ledelse:

- 1) groft eller gentagne gange har overtrådt denne lov, regler fastsat i medfør af loven eller vilkårene i tilladelsen,
- 2) har forfalden gæld til det offentlige på 100.000 kr. eller derover, eller
- 3) ikke længere opfylder betingelserne i § 3, stk. 2, nr. 3.

Stk. 2. En tilladelse til en postvirksomhed, som ikke er pålagt befordringspligt, jf. § 15, kan endvidere tilbagekaldes, hvis virksomheden ikke leverer de af virksomheden angivne posttjenester med hensyn til geografisk dækningsområde, service og kvalitet, jf. § 6, stk. 3.

Stk. 3. Transportministerens afgørelse om tilbagekaldelse kan af postvirksomheden forlanges indbragt for domstolene. Anmodningen herom skal fremsættes over for transportministeren senest 4 uger efter, at afgørelsen er meddelt postvirksomheden. Sagen indbringes herefter af transportministeren for retten i den borgerlige retsplejes former.

¹⁾ Loven indeholder bestemmelser, der gennemfører Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 97/67/EF af 15. december 1997 om fælles regler for udvikling af fællesskabets indre marked for posttjenester og forbedring af disse tjenesters kvalitet (EF-Tidende 1998, nr. L 15, side 14), som ændret ved direktiv 2002/39/EF af 10. juni 2002 for så vidt angår yderligere åbning af Fællesskabets marked for posttjenester (EF-Tidende 2002, nr. L 176, side 21) samt direktiv 2008/6/EF af 20. februar 2008 om ændring af direktiv 97/67/EF med henblik på fuld realisering af det indre marked for posttjenester i Fællesskabet (EU-Tidende 2008, nr. L 52, side 3).

Stk. 4. Ankes en dom, hvorved en tilbagekaldelse af en tilladelse ikke findes lovlig, kan den ret, der har afsagt dommen, eller den ret, hvortil sagen er indbragt, bestemme, at udøvelse af postbefordring ikke må ske under ankesagens behandling.

Postvirksomheders pligter, brevkasser m.v.

§ 6. Postvirksomheden skal mærke forsendelsen på en sådan måde, at postvirksomheden kan identificeres.

Stk. 2. Transportministeren fastsætter nærmere regler om undtagelser fra mærkningspligten i stk. 1.

Stk. 3. En postvirksomhed, som ikke er pålagt befordringspligt efter § 15, skal ved ansøgning om tilladelse efter § 3, stk. 1, angive sit geografiske dækningsområde samt service og kvalitet for sine posttjenester, herunder meddele transportministeren senere ændringer i disse.

Stk. 4. En postvirksomhed har pligt til at befordre post, som er omfattet af virksomhedens posttjenester og geografiske dækningsområde.

Stk. 5. Forsendelser, der befordres af en postvirksomhed, og som fejlagtigt kommer en anden postvirksomhed i hænde, skal mod vederlag udleveres til rette postvirksomhed eller afsender og på vilkår, som er gennemsigtige, ikke-diskriminerende og omkostningsbaserede. Forsendelser, som ikke umiddelbart kan udleveres, opbevares af postvirksomheden i mindst 2 måneder.

Stk. 6. Postvirksomheder, som tilbyder forsendelser leveret til en postboksadresse, skal mod vederlag give andre postvirksomheder adgang til at indlevere forsendelser til levering til postboksen på vilkår, som er gennemsigtige, ikke-diskriminerende og omkostningsbaserede.

§ 7. Omdeling af adresserede og uadresserede forsendelser skal ske til adressatens brevkasse, brevkasseanlæg, brevindkast, postboks eller til andre med modtager aftalte omdelingssteder. Adresserede forsendelser kan efter aftale med afsender eller modtager leveres til et postbetjeningssted.

Stk. 2. Forsendelser kan endvidere udleveres til den, der har fået fuldmagt til at modtage forsendelsen.

Stk. 3. En postvirksomhed kan undlade omdeling af forsendelser til modtagere, der ikke opfylder bestemmelserne om opstilling af brevkasser, brevkasseanlæg eller etablering af brevindkast, eller som undlader at give adgang til brevkasseanlægget.

§ 8. Ejeren skal opstille brevkasse ved indgangen til den enkelte parcel ved bygninger, villaer og rækkehuse med én eller flere husstande eller erhverv m.v. For ejendomme, hvortil der hører landbrugsjord, skal brevkassen opstilles ved det naturlige skel til ejendommen, dog således at afstanden mellem bolig og brevkasse højst må udgøre 50 m.

Stk. 2. Brevkasseanlæg skal opstilles i eller ved etageejendomme med flere afleveringssteder (husstande, erhverv m.v.). Det påhviler ejeren at opstille brevkasseanlæg og at give postvirksomheder adgang til anlægget.

Stk. 3. Ved fritidshuse skal der opstilles brevkasser ved indgangen til den enkelte parcel. I fritidshusområder med fritidshuse, der er udstykket ifølge udstykningstilladelse udstedt efter den 1. januar 1973, skal der opstilles centralt placerede brevkasseanlæg. Ved udstykning af fritidshusområder skal

der afsættes et passende areal til opstilling af centralt placerede brevkasseanlæg. Det påhviler den, der får meddelt udstykningstilladelse, at tilvejebringe det fornødne areal til etablering af centralt placerede brevkasseanlæg. Fritidshusejerne skal opstille og vedligeholde brevkasseanlægget.

Stk. 4. Transportministeren fastsætter yderligere krav til opstilling af brevkasser og brevkasseanlæg samt regler om levering af post til institutioner, hospitaler, plejehjem og lignende.

Stk. 5. Transportministeren kan meddele dispensation fra kravet om opstilling af brevkasse eller brevkasseanlæg, såfremt opstilling vil være i strid med frednings-, bygnings- eller brandtekniske forskrifter.

Stk. 6. Transportministeren kan endvidere meddele dispensation fra kravet om opstilling af brevkasseanlæg i ejendomme, hvor boligerne er indrettet som ældre- eller plejeboliger.

§ 9. Postmodtagere, som er ude af stand til selv at hente post i brevkassen eller brevkasseanlægget, har efter afgørelse fra de pågældendes kommune krav på at få adresserede forsendelser afleveret direkte til boligen.

Stk. 2. Transportministeren kan fastsætte nærmere regler om levering af forsendelser direkte til boligen. Endvidere udarbejder transportministeren en vejledning herom.

§ 10. Transportministeren kan meddele postvirksomheden påbud om at levere de i § 6, stk. 4, meddelte posttjenester samt påbud om levering af forsendelser til døren, jf. § 9, stk. 1.

Posthemmelighed

§ 11. Den, der virker i en postvirksomhed, må ikke give uvedkommende nogen underretning om andres benyttelse af postbefordring eller lejlighed til selv at skaffe sig sådan oplysning.

Stk. 2. Tavshedspligten vedvarer, efter at den pågældendes virke i postvirksomheden er ophørt.

§ 12. Forsendelser, som er indleveret til befordring hos postvirksomheder, kan i de tilfælde, hvor det ikke har været muligt at finde hverken adressat eller afsender, uden retskendelse åbnes af den pågældende virksomhed. Forsendelser kan ligeledes uden retskendelse åbnes, når det sker for at fastslå omfanget af eller begrænse en eventuel beskadigelse af forsendelsen.

Stk. 2. Transportministeren fastsætter nærmere regler om åbning af de uanbringelige forsendelser, som er nævnt i stk. 1, herunder om opbevaring, udlevering, bortsalg og destruktion.

Uadresserede forsendelser

§ 13. Den, der erhvervsmæssigt omdeler uadresserede forsendelser, reklamer og lignende, må ikke aflevere forsendelserne til modtagere, der ved en meddelelse ved brevkasse eller brevindkast har tilkendegivet, at de ikke ønsker at modtage sådanne forsendelser.

Stk. 2. Transportministeren fastsætter efter forhandling med Forbrugerombudsmanden regler om, hvordan den i stk. 1 nævnte meddelelse skal være udformet og registreret, samt hvilke forsendelser modtagerne kan frabede sig.

Modtagerdatabaser

§ 14. Postvirksomheder kan oprette og anvende en modtagerdatabase.

Stk. 2. Til brug for oprettelse og ajourføring af modtagerdatabasen kan der mod vederlag indhentes relevante oplysninger i elektronisk form fra Det Centrale Personregister (CPR) efter reglerne i kapitel 10 i lov om Det Centrale Personregister, Det Centrale Virksomhedsregister (CVR) og Bygnings- og Boligregisteret (BBR). Den befordringspligtige postvirksomhed kan herudover fra CPR indhente oplysninger om navngivne nyfødte og indrejste med bopæl her i landet.

Stk. 3. Personhenførbare oplysninger, som leveres til databasen fra offentlige registre, må kun anvendes af postvirksomheden i forbindelse med befordring af forsendelser for andre.

Stk. 4. Den befordringspligtige postvirksomhed skal mod vederlag give andre postvirksomheder adgang til oplysninger om:

- 1) adresser, herunder på nyfødte og indrejste inden for disse postvirksomheders geografiske dækningsområde,
- 2) adresser med henblik på eftersendelse af post ved midlertidig flytning,
- 3) adresser med henblik på levering af post til ny adresse eller postboks,
- 4) adresser på personer, som har krav på at få adresserede forsendelser afleveret direkte til boligen,
- 5) adresser på postmodtagere der har frabedt sig uadresserede forsendelser, jf. § 13.

Adgang til disse oplysninger skal gives på gennemsigtige, ikke-diskriminerende og omkostningsbaserede vilkår.

Stk. 5. Der må dog ikke gives adgang til oplysninger om eftersendelse af post ved flytning og levering af post til ny adresse eller postboks, hvis postmodtageren har frabedt sig videregivelse af oplysningerne.

Stk. 6. Distributionsvirksomheder kan på tilsvarende vilkår som postvirksomheder få adgang til oplysninger om postmodtagere, der ikke ønsker at modtage uadresserede forsendelser.

Befordringspligt

§ 15. Transportministeren udpeger en virksomhed (den befordringspligtige postvirksomhed), som meddeles en individuel tilladelse til postbefordring og pålægges en pligt til at befordre de i stk. 3 nævnte forsendelser. Tilladelsen og vilkårene for opfyldelsen af befordringspligten offentliggøres af transportministeren.

Stk. 2. Den befordringspligtige postvirksomhed skal tilbyde brugerne et landsdækkende net af postkasser og postbetjeningssteder til indsamling og udlevering af forsendelser.

Stk. 3. Den befordringspligtige postvirksomhed skal tilbyde landsdækkende postbefordring af følgende posttjenester:

- 1) Adresserede breve på op til 2 kg.
- 2) Adresserede dag-, uge- og månedsblade og lignende, tidsskrifter samt adresserede forsendelser med et ensartet, trykt indhold, f.eks. kataloger og brochurer, på op til 2 kg.
- 3) Adresserede pakker på op til 20 kg, herunder en pakketjeneste henholdsvis med og uden omdeling.

- 4) Befordring af rekommanderede forsendelser og værdiforsendelser.
- 5) Befordring i indlandet af forsendelser fra udlandet samt befordring af forsendelser til udlandet samt Færøerne og Grønland.
- 6) Gratis befordring af blindeforsendelser på op til 7 kg.

§ 16. Transportministeren fastsætter regler om fysiske mål for de forsendelser, der er nævnt i § 15, samt det øvrige indhold af befordringspligten, herunder antallet af omdelingsdage, begrænsninger i postomdelingen, krav til postbetjeningsnettet, service- og kvalitetskrav samt udførelse af eksterne kvalitetsmåling og offentliggørelse heraf.

Stk. 2. Den befordringspligtige postvirksomhed skal for de posttjenester, som er omfattet af § 15, stk. 3, nr. 1-5, anvende takster, som er omkostningsægte, gennemsigtige og ikke-diskriminerende.

Stk. 3. Den befordringspligtige postvirksomhed skal anvende landsdækkende enhedstakster for breve og pakker, som indleveres til befordring som enkeltforsendelse.

Stk. 4. Transportministeren godkender takstfastsættelsen for indenlandske, frimærkefrankerede B-breve på op til 50 g, der sendes som enkeltforsendelse.

Stk. 5. Transportministeren kan i tilladelsen til den befordringspligtige postvirksomhed, jf. § 15, stk. 1, fastsætte regler om:

- 1) at den befordringspligtige postvirksomhed skal overholde beslutninger fra Universal Postal Union (UPU) og internationale aftaler, herunder vedtagne standarder på postområdet samt,
- 2) betaling af en bod for manglende opfyldelse af tilladelsen, herunder manglende opfyldelse af kvalitetskrav.

§ 17. Transportministeren kan, hvor særlige omstændigheder gør det nødvendigt og efter anmodning fra den befordringspligtige postvirksomhed, bestemme, at den, som udfører regelmæssig befordring på dansk territorium eller fra Danmark til udlandet, mod vederlag skal medtage forsendelser omfattet af befordringspligten til og fra de ved ruten beliggende postbetjeningssteder.

§ 18. En kommune kan indgå aftale med den befordringspligtige postvirksomhed om, at kommunen mod vederlag kan udføre posttjenester.

Udligningsordning m.v.

§ 19. Såfremt der ved udførelsen af de befordringspligtige posttjenester dokumenteres nettoomkostninger, som udgør en urimelig økonomisk byrde for den befordringspligtige postvirksomhed, kan nettoomkostningerne ved udførelsen af de pågældende befordringspligtige posttjenester fordeles mellem alle de postvirksomheder, der tilbyder de pågældende tjenester. Nettoomkostningerne og deres finansiering opgøres separat for hver enkelt hovedtjeneste anført i § 15, stk. 3, nr. 1 og 3.

Stk. 2. Postvirksomheder, der ikke er pålagt befordringspligt, og som tilbyder en eller flere af de i § 15, stk. 3, nr. 1 eller 3, anførte tjenester, yder et økonomisk bidrag til en udligningsordning til dækning af nettoomkostningerne ved befordringspligten inden for hver af hovedtjenesterne i nr. 1 eller

3. Postvirksomheder fritages for bidrag, hvis de tilbyder og udfører den pågældende hovedtjeneste på lignende vilkår som den befordringspligtige postvirksomhed.

Stk. 3. Den befordringspligtige postvirksomhed skal, såfremt den ønsker bidrag fra udligningsordningen til dækning af nettoudgifter for et givet år, over for transportministeren senest samtidig med aflæggelsen af årsregnskabet fremsætte og dokumentere dette ønske, herunder dokumentere at der ved opfyldelsen af den landsdækkende befordringspligt findes særlige ikke-kompenserede nettoomkostninger ved den pågældende posttjeneste, som udgør en urimelig økonomisk byrde. Transportministeren kontrollerer, om nettoomkostningerne er korrekt beregnet.

Stk. 4. Transportministeren opgør på baggrund af opgørelsen af nettoudgifterne ved befordringspligten og det samlede antal forsendelser, som den befordringspligtige og de ikke-befordringspligtige postvirksomheder befordre i det samme år inden for den pågældende hovedtjeneste, et bidrag fra de ikke-befordringspligtige virksomheder pr. forsendelse, som de befordre inden for den pågældende hovedtjeneste.

Stk. 5. Bidrag, som nævnt i stk. 4, fastsættes årligt på finansloven opregnet til årets prisniveau. De ikke-befordringspligtige virksomheder indbetaler bidrag til staten for de forsendelser, som de modtager til befordring i det pågældende år, jf. dog stk. 2, 2. pkt.

Stk. 6. Den befordringspligtige postvirksomhed modtager et udligningsbidrag svarende til indbetalingerne til udligningsordningen, dog højst de opgjorte nettoomkostninger opregnet til årets prisniveau.

Stk. 7. Den befordringspligtige postvirksomhed skal, såfremt den ønsker økonomisk dækning for nettoomkostningerne, udarbejde adskilte regnskabsopgørelser for de befordringspligtige posttjenester og for den øvrige virksomhed.

Stk. 8. Transportministeren fastsætter nærmere regler om udligningsordningen, herunder betalingsfrister og krav til postvirksomhederne om opgørelse af antal forsendelser inden for de enkelte hovedtjenester.

Øvrige krav til den befordringspligtige postvirksomhed

§ 20. Den befordringspligtige postvirksomhed skal anvende det kronede posthorn som kendetegn for befordringspligten. Det kronede posthorn må alene anvendes i sammenhæng med den befordringspligtige postvirksomheds postbefordring og dertil knyttet virksomhed.

Stk. 2. Den befordringspligtige postvirksomheds anvendelse af kongens eller den regerende dronnings monogram kræver tilladelse fra regenten.

§ 21. Den befordringspligtige postvirksomhed skal udstede frimærker, og disse skal være påtrykt »Danmark«.

§ 22. Den befordringspligtige postvirksomhed vedligeholder det offentlige postnummersystem til brug for den landsdækkende postbetjening og til sikring af den geografiske entydighed af vejnavne og adresser.

Stk. 2. Den befordringspligtige postvirksomhed skal indhente transportministerens godkendelse forud for en ændring i postnummersystemet.

Stk. 3. Transportministeren kan nægte godkendelse, hvis den påtænkte ændring indebærer, at et vejnavn eller en adresse ikke længere er geografisk entydig inden for et postnummer. Transportministeren kan endvidere nægte godkendelse, hvis ændringen vil medføre væsentlige administrative omkostninger for erhvervslivet eller for offentlige myndigheder.

Stk. 4. Transportministeren kan fastsætte nærmere regler om udformning og vedligeholdelse af postnummersystemet.

Bemyndigelser

§ 23. Transportministeren kan fastsætte regler om:

- 1) gennemførelse eller opfyldelse af EU-regler om forhold, der er omfattet af denne lov,
- 2) at postvirksomheder skal udarbejde generelle forretningsbetingelser, der informerer brugerne om udbuddet af posttjenester, vilkårene for deres levering og anvendelse, kvaliteten af den leverede tjeneste samt taksterne,
- 3) udførelse af kvalitetsmåling for posttjenester, som udbydes af postvirksomheder, der ikke er pålagt befordringspligt, og offentliggørelse heraf,
- 4) behandling og offentliggørelse af klager,
- 5) erstatningspligt for forsinkelse, bortkomst eller beskadigelse af forsendelser, herunder regulering af den befordringspligtige postvirksomheds erstatningssatser.

Betaling, tilsyn og klageadgang

§ 24. Transportministeren kan fastsætte regler om gebyrer til dækning af Trafikstyrelsens omkostninger ved varetagelse af det generelle tilsyn og ved udstedelse af tilladelser.

Stk. 2. For varetagelse af den generelle tilsynsindsats, herunder markedsovervågning, statistikindsamling, analyser, kvalitetskontrol, klagesagsbehandling m.v. betaler postvirksomhederne til Trafikstyrelsen et årligt formålsbestemt gebyr.

Stk. 3. Gebyret fastsættes til 2,70 kr. pr. 1.000 befordrede adresserede forsendelser (2011-niveau).

Stk. 4. Det i stk. 3 anførte beløb opreguleres én gang årligt med 2 pct. tillagt tilpasningsprocenten for det pågældende finansår, jf. lov om en satsreguleringsprocent. Det herefter fremkomne beløb afrundes til nærmeste ørebeløb. Transportministeren bekendtgør reguleringerne hvert år, første gang pr. 1. januar 2012.

Stk. 5. Transportministeren kan fastsætte regler om gebyrer til dækning af Trafikstyrelsens omkostninger ved udstedelse af tilladelser samt til dækning af omkostninger i forbindelse med en specifik ydelse, jf. § 16, stk. 4.

Stk. 6. Transportministeren kan fastsætte regler om, at der kan tillægges renter i medfør af rentesatsloven, hvis gebyrerne ikke betales rettidigt.

§ 25. En postvirksomhed skal efter anmodning meddele transportministeren nødvendige økonomiske oplysninger og oplysninger om udførelsen af virksomhedens erhvervsmaessige postbefordring til brug for at sikre overholdelsen af postlovgivningen eller til klart afgrænsede statistiske formål.

§ 26. Transportministeren behandler klager over postvirksomheder eller distributionsvirksomheder, herunder klager indbyrdes mellem postvirksomheder, vedrørende overholdelsen af denne lov eller bestemmelser fastsat i medfør af loven.

Stk. 2. Transportministeren kan fastsætte nærmere regler om klagesagsbehandlingen, herunder om at ministeren ikke skal behandle klagesager, der er omfattet af kompetencen for et privat klage- eller ankenævn godkendt i medfør af kapitel 2 i forbrugerklageloven.

§ 27. Med henblik på at føre tilsyn med overholdelsen af denne lov og regler fastsat i medfør heraf har transportministeren, hvis det skønnes nødvendigt, adgang til mod behørig legitimation og uden retskendelse at foretage kontrolbesøg i postvirksomheders forretningslokaler. Der er tillige adgang til at gennemgå forretningsbøger, regnskabsmateriale, korrespondance og elektronisk lagrede data samt til at undersøge forsendelser.

Stk. 2. Politiet yder om nødvendigt bistand til gennemførelse af den i stk. 1 nævnte kontrol.

§ 28. Transportministeren kan bemyndige andre administrative myndigheder under transportministeren til at udøve de beføjelser, som transportministeren er tillagt efter denne lov. Transportministeren kan herved fastsætte regler om adgangen til at klage over udøvelsen af disse beføjelser, herunder om klagefrister, eller om, at afgørelserne ikke kan påklages til transportministeren.

Straf

§ 29. Medmindre højere straf er forskyldt efter anden lovgivning, straffes med bøde den, der overtræder: § 6, stk. 1, § 8, stk. 1-3, § 9, stk. 1, § 11, § 12, § 13, stk. 1, § 14, stk. 3-5, § 17, § 20 og § 25.

Stk. 2. Den, der udøver postbefordring uden tilladelse efter § 3, stk. 1, straffes med bøde.

§ 30. I regler, der udfærdiges i medfør af denne lov, kan der fastsættes straf i form af bøde for overtrædelse af bestemmelserne.

§ 31. Der kan pålægges selskaber m.v. (juridiske personer) strafansvar efter reglerne i straffelovens 5. kapitel.

§ 32. Straffelovens §§ 152 og 152 d-f finder tilsvarende anvendelse for den, der virker i en postvirksomhed.

Ikrafttrædelses- og overgangsbestemmelser

§ 33. Loven træder i kraft den 1. januar 2011.

Stk. 2. Bestemmelsen i § 8, stk. 1, 1. pkt., finder dog først anvendelse fra den 1. januar 2012, for så vidt angår bygninger, der er opført ifølge byggetilladelse udstedt før den 1. januar 1973.

Stk. 3. Bestemmelsen i § 8, stk. 1, 2. pkt., finder dog først anvendelse fra den 1. januar 2012.

Stk. 4. Virksomheder, der udøver erhvervsmæssig postbefordring inden lovens ikrafttræden, kan fortsætte denne virksomhed indtil den 1. april 2011 uden at have tilladelse efter § 3.

§ 34. Ved lovens ikrafttræden ophæves lov nr. 472 af 9. juni 2004 om postbefordring. Bekendtgørelse nr. 1313 af 14. december 2004 om postvirksomhed og postbefordring forbliver i kraft, indtil den ophæves eller afløses af regler fastsat i medfør af denne lov.

§ 35. I lov nr. 409 af 6. juni 2002 om Post Danmark A/S, som ændret ved lov nr. 542 af 17. juni 2008, foretages følgende ændringer:

1. I § 2 indsættes efter *stk. 1* som nyt stykke:

»*Stk. 2.* Hvis transportministeren efter § 15, stk. 1, i postloven, ved individuel tilladelse udpeger Post Danmark A/S til at være befordringspligtig postvirksomhed, vil Post Danmark A/S være forpligtet heraf.«

Stk. 2 bliver herefter *stk. 3*.

§ 36. I lov om Det Centrale Personregister, jf. lovbekendtgørelse nr. 878 af 14. september 2009, ændres i § 10, *stk. 2, nr. 3*, »virksomheder, der er meddelt koncession efter lov om postbefordring« til: »virksomheder, der er pålagt befordringspligt efter postloven«.

§ 37. Loven gælder ikke for Færøerne og Grønland.

Bemærkninger til lovforslaget

Almindelige bemærkninger

Indholdsfortegnelse

1. Lovforslagets baggrund og formål.
2. Gældende ret.
3. Lovforslaget i hovedtræk.
4. Økonomiske og administrative konsekvenser for det offentlige.
5. Økonomiske og administrative konsekvenser for erhvervslivet.
6. Administrative konsekvenser for borgerne.
7. Miljømæssige konsekvenser.
8. Forholdet til EU-retten.
9. Høring.
10. Samlet vurdering af lovforslaget.

1. Lovforslagets baggrund og formål

Det foreslås, at den gældende lov om postbefordring (lov nr. 472 af 9. juni 2004) afløses af en ny postlov.

Siden midten af 1990'erne har et af målene for EUs politik været en gradvis og styret liberalisering af postmarkedet med konkurrence på nærmere regulerede områder og med en garanti for leveringen af den universelle tjeneste (befordringspligten), jf. Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 97/67/EF af 15. december 1997 om fælles regler for udvikling af Fællesskabets indre marked for posttjenester og forbedring af disse tjenesters kvalitet, som ændret ved direktiv 2002/39/EF af 10. juni 2002 (2. postdirektiv), for så vidt angår yderligere åbning af Fællesskabets marked for posttjenester.

Ved den nugældende lov blev eneretsgrænsen for breve således i overensstemmelse med 2. postdirektiv reduceret fra 100 gram til 50 gram med virkning fra 2005, og loven var samtidig et udtryk for en modernisering og forenkling af den tidligere gældende lov om postvirksomhed.

Lovforslaget har umiddelbart som formål at gennemføre direktiv 2008/6/EF af 20. februar 2008 om ændring af direktiv 97/67/EF med henblik på fuld realisering af det indre marked for posttjenester i Fællesskabet (3. postdirektiv). Ved direktivet skabes fuld markedsåbning for posttjenester i Den Europæiske Union fra den 1. januar 2011, idet en række medlemslande i overensstemmelse med artikel 3 i direktivet dog først skal gennemføre direktivet fra den 1. januar 2013 (Tjekkiet, Grækenland, Cypern, Letland, Litauen, Luxembourg, Ungarn, Malta, Polen, Rumænien og Slovakiet).

Ved direktivet ophæves den resterende eneret for så vidt angår indenlandske breve op til 50 gram, som hidtil har udgjort en væsentlig del af finansieringsgrundlaget for den koncessionerede postvirksomhed, Post Danmark A/S. Samtidig ophæves eneretten på breve op til 50 gram fra udlandet.

Det skønnes derfor nødvendigt, at der samtidig med ophævelsen af eneretten og i lyset af den forventede konkurrence på brevmarkedet som følge af 3. postdirektiv bliver skabt nye rammer for udførelse af postbefordring og levering af posttjenester navnlig for Post Danmark A/S, som fortsat pålægges at udføre statens landsdækkende befordringspligt.

Brevmarkedet er gennem de sidste 10 år faldet med ca. 2-4 pct. om året væsentligst som et resultat af øget pres fra nye kommunikationsformer i form af elektroniske kommunikationsmidler som e-mail, sms, homebanking og anden digital kommunikation. Som en følge af den økonomiske afmatning fra 2008 er dette fald øget markant med et årligt fald på ca. 10 pct., og samlet er antallet af befordrede breve faldet med ca. en tredjedel siden 2000. Det må forventes, at den øgede anvendelse af elektroniske kommunikationsformer i årene fremover vil kunne presse brevmarkedet yderligere.

I lyset heraf gør åbningen af brevmarkedet det aktuelt og nødvendigt at fastholde og sikre en basal postservice af god kvalitet for alle borgere og virksomheder i hele landet. Det er derfor væsentligt at fastholde en række krav til den befordringspligtige postvirksomhed, herunder den såkaldte befordringspligt, som indebærer, at der sker landsdækkende indsamling og udbringning af brev- og pakkepost samt andre forsendelser til overkommelige priser, og at der er et passende postbetjeningsnet. Samtidig er det nødvendigt i lyset af de faldende brevmængder at gennemføre en række ændringer med henblik på at reducere omkostningerne ved varetagelsen af befordringspligten.

På baggrund af blandt andet disse hensyn og overvejelser blev der den 27. maj 2010 indgået en politisk aftale mellem regeringen (Venstre og Det Konservative Folkeparti) og Socialdemokratiet, Dansk Folkeparti og Det Radikale Venstre om den fremtidige postlovgivning, så varetagelsen af den landsdækkende befordringspligt sikres i lyset af udviklingen på brevmarkedet, og der derudover åbnes for fuld konkurrence på postmarkedet i 2011. Aftalen er gengivet som bilag 1 til lovforslaget.

I medfør af 3. postdirektivs artikel 4 kan medlemsstaterne udpege én eller flere virksomheder til at opfylde befordringspligten, så det sikres, at befordringstjenesten

ydes på hele det nationale område. Det er således hensigten, at Post Danmark A/S fortsat skal varetage den landsdækkende befordringspligt, og der foretages ved lovforslaget ingen ændringer i befordringspligtens omfang i forhold til den gældende lov om postbefordring.

Det bliver et krav til den befordringspligtige postvirksomhed, at den tilbyder landsdækkende enhedstakster for befordring af enkeltforsendelser (breve og pakker). Det skal fortsat være den befordringspligtige postvirksomhed, som får ret og pligt til at udstede frimærker med påtrykt »Danmark« samt pligt til at anvende det kronede posthorn som kendetegn for befordringspligten. Befordringspligten tildeles Post Danmark A/S for perioden 2011 – 2013, hvorefter rammerne for Post Danmark A/S' befordringspligt evalueres. Transportministeren kan på ny pålægge Post Danmark A/S befordringspligten efter 2013.

Parterne bag den politiske aftale vil dog forinden mødes medio 2011 med henblik på at vurdere, hvorvidt der er behov for at foretage justeringer af vilkårene for befordringspligten og postmarkedet.

Den nuværende prisloftmodel for indenlandske adresserede breve omfattet af Post Danmark A/S' eneret ophæves ved lovforslaget. Fremtidigt bliver det alene taksten for B-breve op til 50 gram, der sendes som en frimærkefrankeret enkeltforsendelse, der skal godkendes, og som fastsættes på baggrund af en omkostningsopgørelse. Samtidig gøres B-brevet mere anvendeligt for almindelige forbrugere, ved at det fremover på samme måde som et A-brev også kan lægges i postkassen af afsenderen. Taksten for at sende et A-brev vil i lighed med de øvrige takster blive udsat for det kommende konkurrencebaserede postmarked. Det er i den forbindelse væsentligt, at A-brevet ikke blot er i konkurrence med B-brevet samt ydelser fra andre postvirksomheder, men i høj grad også vil være i direkte konkurrence med den elektroniske kommunikation.

Som et led i den politiske aftale vil lovforslaget skabe ens vilkår for alle postmodtagere. Det drejer sig blandt andet om, at de krav til aflevering af adresserede forsendelser, som i dag påhviler den befordringspligtige postvirksomhed, udstrækkes til at omfatte øvrige postvirksomheder. Samtidig gives der alle postmodtagere samme vilkår for postmodtagelsen uanset boligform og uanset boligens opførelsestidspunkt, idet post som udgangspunkt skal afleveres til en brevkasse opstillet ved indgangen til parcellen eller i et brevkasseanlæg i stuen i etageejendomme. For ejendomme, hvortil der hører landbrugsjord, sikres det dog, at der højst vil kunne være 50 meter fra stuehuset til brevkassen.

Det bliver et krav, at personer, der ikke selv er i stand til at hente post i brevkassen eller brevkasseanlægget, skal kunne få post leveret til døren af alle postvirksomheder.

Lovforslaget indeholder ligeledes andre ændringer, som følger af direktivet, samt en ny struktur i forhold til den nugældende lov om postbefordring. Der indføres således en egentlig tilladelsesordning for postvirksomheder med henblik på beskyttelse af forbrugerne med visse nærmere adgangskrav og krav til indholdet af den postservice, som virksomheden påtænker at yde.

Som noget nyt pålægges postvirksomheder et krav om at skulle bidrage økonomisk til en udligningsordning til dækning af eventuelle nettoomkostningerne ved oprettholdelse af befordringspligten på det kommende postmarked, hvis der viser sig behov herfor.

Endelig udvides det nuværende tilsyn med postmarkedet og med den befordringspligtige postvirksomheds overholdelse af befordringspligten til at omfatte alle postvirksomheder samt i begrænset omfang distributionsvirksomheder på det kommende konkurrencebaserede postmarked. Det er hensigten, at virksomhederne på postmarkedet blandt andet skal betale et gebyr i forbindelse med udstedelsen af tilladelsen til at udøve postbefordring.

Med lovforslaget ændres samtidig § 2 i lov nr. 409 af 6. juni 2002 om Post Danmark A/S, som ændret ved lov nr. 542 af 17. juni 2008, således, at hvis transportministeren ved individuel tilladelse udpeger Post Danmark A/S til at være den befordringspligtige postvirksomhed, vil Post Danmark A/S være forpligtet heraf.

2. Gældende ret

Lov nr. 472 af 9. juni 2004 om postbefordring gælder for erhvervsmæssig postbefordring af adresserede breve og andre adresserede forsendelser, der vejer op til 20 kg.

Efter loven har staten en befordringspligt vedrørende en række forsendelser og eneret på postbefordring af indenlandske adresserede breve og breve fra udlandet inden for nærmere fastsatte vægt- og prisgrænser. Befordringspligten og eneretten omfatter indsamling, transport og omdeling af forsendelserne.

Efter loven kan Færdselsstyrelsen meddele en eller flere postvirksomheder koncession til at udføre postbefordring, herunder en forpligtelse (befordringspligt) og eneret til at udføre postbefordring af visse forsendelser.

Post Danmark A/S er i dag meddelt en koncession med en række yderligere vilkår fastsat i medfør af lov om postbefordring, jf. Færdselsstyrelsens bekendtgørelse nr. 1312 af 14. december 2004 om koncession for Post Danmark A/S. Koncessionshaveren har endvidere pligt

at have et landsdækkende net af postbetjeningssteder, til at opstille postkasser og til at udgive frimærker. Anvendelse af det kronede posthorn er ligeledes forbeholdt koncessionshaveren.

Efter lov om postbefordring skal virksomheder, der udfører erhvervsmæssig postbefordring, betegnes postvirksomhed. Sådanne virksomheder skal registrere deres virksomhed hos Færdselsstyrelsen. Registrerede postvirksomheder skal endvidere efter anmodning meddele Færdselsstyrelsen enhver oplysning om postbefordringen.

En koncessionshaver kan med Færdselsstyrelsens godkendelse oprette og anvende en modtagerdatabase. Databasen omfatter postmodtagere, som koncessionshaveren er forpligtet til at sikre postbefordring.

Efter loven kræver det tilladelse fra Færdselsstyrelsen at udgive frimærker, anvende det kronede posthorn som kendetegn samt opstille postkasser ved gade, vej eller andre steder, hvor offentligheden har adgang.

Den postvirksomhed, der har ansvaret for postbefordringen af en forsendelse, skal mærke forsendelsen på en sådan måde, at postvirksomheden kan identificeres.

Forsendelser omdeles til adressaten eller til den, der har fået fuldmagt til at modtage forsendelsen. Omdeling til adressaten kan også ske via brevindkast, brevkasse eller brevkasseanlæg.

Forsendelser, der befordres af en postvirksomhed, og som fejlagtigt kommer en anden postvirksomhed i hænde, skal mod betaling af taksten for befordring af den pågældende forsendelse udleveres til rette postvirksomhed, adressat eller afsender, medmindre andet er aftalt mellem de pågældende virksomheder. Sådanne forsendelser opbevares af postvirksomheden i mindst 2 måneder.

Den, der virker i en postvirksomhed, må ikke give uvedkommende nogen underretning om andres benyttelse af postbefordring eller lejlighed til selv at skaffe sig sådan oplysning. Tavshedspligten vedvarer, efter at den pågældendes virke i postvirksomheden er ophørt.

Forsendelser, der er indleveret til befordring hos postvirksomheder, kan i de tilfælde, hvor det ikke har været muligt at finde adressat eller afsender, uden retskendelse åbnes af den pågældende virksomhed. Forsendelser kan ligeledes uden retskendelse åbnes, når det sker for at fastslå omfanget af en eventuel beskadigelse af forsendelsen.

Færdselsstyrelsen fører tilsyn med de oplysninger, en postvirksomhed fremsender om udøvelsen af postbefordringen, og med, at koncessionshaver overholder vilkårene i koncessionen. Færdselsstyrelsen har, hvis det

skønnes nødvendigt og med henblik på kontrol af, om der udføres postbefordring i strid med eneretten, til enhver tid adgang til mod behørig legitimation og uden retskendelse at foretage kontrolbesøg i postvirksomheder.

Loven indeholder herudover en række bemyndigelsesbestemmelser til Færdselsstyrelsen, der muliggør, at styrelsen kan fastsætte regler om gennemførelse eller opfyldelse af EU-retsakter, om registrerings- og oplysningspligten for postvirksomheder, om opstilling af brevkasser og brevkasseanlæg, herunder regler om, at postomdeling kan undlades, hvis ikke det påkrævede anlæg er etableret, om behandling af forsendelser, der fejlagtigt er kommet en postvirksomhed i hænde, om klagesagsbehandling, om manglende overholdelse af service- og kvalitetskrav samt om tildeling af postnumre.

2.1. Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 97/67/EF af 15. december 1997 om fælles regler for udvikling af Fællesskabets indre marked for posttjenester og forbedring af disse tjenesters kvalitet, som ændret ved direktiv 2002/39/EF af 10. juni 2002 samt direktiv 2008/6/EF med henblik på fuld realisering af det indre marked for posttjenester i Fællesskabet

EU's oprindelige postdirektiv trådte i kraft i 1997. Direktivet betød, at der skulle ske en adskillelse mellem drifts- og myndighedsopgaver på postområdet. Der blev endvidere vedtaget minimumskrav til befordringspligten og eneretsområdet blev indskrænket til at omfatte breve op til 350 gram. Som led i befordringspligten skulle der endvidere fastsættes kvalitetsstandarder for indenlandsk og grænseoverskridende post.

I 2002 blev postdirektivet ændret, hvorved der blev fastlagt en køreplan for fortsat gradvis åbning af postmarkedet. Det betød, at eneretsområdet i Danmark blev indskrænket til at omfatte breve op til 100 gram. Ifølge køreplanen skulle markedet yderligere åbnes med nedsættelse af eneretsgrænsen til 50 gram, senest i 2006. Danmark gennemførte denne nedsættelse ét år forud, dvs. fra 1. januar 2005.

Den seneste ændring af postdirektivet trådte i kraft den 27. februar 2008. Det følger heraf, at der skal gennemføres en fuld åbning af postmarkederne i EU senest fra 2011 med to års yderligere overgangsperiode for visse lande. Konkret betyder det, at der skal åbnes for konkurrence på den sidste del af brevmarkedet, som er breve op til 50 gram.

Rammerne for befordringspligten i EU er fastholdt med den seneste ændring af postdirektivet. Befordringspligten indebærer fortsat, at medlemsstaterne skal sikre en landsdækkende befordring af adresserede breve, avi-

ser, blade og kataloger op til 2 kg og pakker op til 10 kg mindst 5 dage om ugen; befordring af breve og pakker til og fra udlandet samt befordring af rekommanderede forsendelser og forsendelser med angiven værdi (forsikrede forsendelser).

Postdirektivet fastslår også, at der i et fuldt åbent marked kan udpeges en befordringspligtig virksomhed. Medlemslandene kan vælge at udpege én eller flere befordringspligtige virksomheder for en del af eller for hele det nationale område. Af direktivet fremgår dog, at man ikke kan give flere virksomheder de samme overlappende forpligtelser.

Postdirektivet stiller krav om, at priserne på postydelser skal afspejle omkostningerne ved ydelserne. Medlemslandene har dog mulighed for at anvende en landsdækkende enhedstakst - dvs. en ens porto i hele landet - men kun på forsendelser, der sendes enkeltvis. Enkeltforsendelser skal ses i modsætning til forsendelser, der sendes i store partier (masseforsendelser). Ifølge de hidtidige regler i postdirektivet har der ikke været begrænsninger i anvendelsen af enhedstakster.

Som udgangspunkt skal omkostningsægte takster være det økonomiske grundlag for udførelse af befordringspligten. I forbindelse med den fulde markedsåbning giver postdirektivet mulighed for at yde økonomisk støtte til befordringspligten, såfremt befordringspligten udgør en uforholdsmæssig stor økonomisk byrde for den befordringspligtige virksomhed. Dette kan gøres ved at give direkte statslig støtte til virksomheden eller ved at pålægge andre postvirksomheder, der opererer på markedet, en betaling, der skal gå til finansiering af den del af befordringspligten, der er økonomisk byrdefuld.

Postdirektivet giver ligeledes mulighed for at indføre en licensordning, hvorigennem der kan stilles visse krav til postvirksomheder for at kunne operere på markedet. Der er først og fremmest mulighed for, at en licensordning kan indeholde en række krav, som en postvirksomhed skal leve op til af hensyn til forbrugerbeskyttelse.

I postdirektivet pålægges medlemsstaterne at vurdere, om der for at sikre lige vilkår er behov for at regulere postvirksomhedernes adgang til nødvendige faciliteter for at drive postvirksomhed f.eks. oplysninger om adresseforandring, eftersendelse og returnering af postforsendelser, aflevering af post til postboks-adresser samt aflevering af post i aflåste opgange.

Endelig indgår det i postdirektivet, at der skal være tilsyn med alle postvirksomheders postbefordring, og at der skal være en uafhængig klageinstans.

3. Lovforslaget i hovedtræk

Lovens formål er

- 1) at fremme etableringen af et åbent, velfungerende og konkurrencebaseret postmarked samt
- 2) at sikre en landsdækkende befordring af god kvalitet af adresserede forsendelser, til overkommelige priser og tilpasset brugernes behov.

Ifølge 3. postdirektiv skal der fra 1. januar 2011 gennemføres en fuld åbning af postmarkederne i EU. Herved mister Post Danmark A/S sin eneret til befordring af breve op til 50 g. Med afskaffelsen af eneretten fjernes en væsentlig del af finansieringsgrundlaget for varetagelsen af befordringspligten, som blandt andet omfatter landsdækkende befordring til alle modtagere af blandt andet breve op til 2 kg og pakker op til 20 kg.

For fortsat at kunne opretholde en landsdækkende postservice af god kvalitet på et reduceret brevmarked aktualiseres behovet for at gennemføre ændringer, der kan reducere omkostningerne ved at varetage befordringspligten og sikre et så effektivt postmarked som muligt. Effektiviseringerne ved eksempelvis en generel opstilling af brevkassen ved indgangen til parcellen kommer således alle postvirksomheder til gode og gør omdelingsleddet billigere.

Lovforslagets hovedpunkter omhandler:

- Implementering af 3. postdirektiv om fuld markedsåbning, herunder ophævelse af eneretten
- Sikring af befordringspligten, herunder reduktion af Post Danmark A/S' omkostninger ved varetagelsen af befordringspligten
- Etablering af en udligningsordning til økonomisk sikring af befordringspligten
- Sikring af postvirksomhedernes adgang til postmarkedet
- Etablering af et tilladelses- og klagesystem
- Gebyrfinansiering af tilsynets virksomhed.

Ved lovforslaget indføres som noget nyt i forhold til gældende lov en egentlig tilladelsesordning med kvalitative krav til alle postvirksomheder, og der indføres regler om bortfald af tilladelsen og om tilbagekaldelse, når visse nærmere forhold gør sig gældende. Lovforslaget indeholder adgang til at få en tilbagekaldelse prøvet ved domstolene.

Lovforslaget indeholder en række generelle forpligtelser, som skal påhvile alle postvirksomheder på det åbne postmarked, herunder krav om mærkning af forsendelser, befordringspligt for indsamlede forsendelser, som er omfattet af postvirksomhedens på forhånd angivne postservice og geografiske dækningsområde, krav til behandling af forsendelser, som skal befordres af andre postvirksomheder, og krav om adgang til den postale infrastruktur.

Der foreslås generelle regler for aflevering af forsendelser i brevkasser eller brevkasseanlæg, herunder en almindelig ret for personer, som på grund af handicap er ude af stand til selv at hente post i en brevkasse eller i et brevkasseanlæg, til efter visitation at få leveret post til døren, uanset om der er tale om et én- eller flerfamiliehus, rækkehus, en etageejendom, landbrugsejendom eller et sommerhus.

Den nuværende bestemmelse i loven om, at pensionister (65-årige og derover), der bor i etageejendomme opført i henhold til en byggetilladelse fra før 1. januar 1974, kan få leveret post til døren, ophører samtidig ved lovens ikrafttræden.

Der indføres krav om, at der skal opstilles brevkasse ved indgangen til parcellen for så vidt angår samtlige villaer, parcelhuse, rækkehuse eller ejendomme, hvortil der hører landbrugsjord, uanset om disse er opført før eller efter 1973, som efter den gældende lov er afgørende for kravet om, hvorvidt der skal opstilles en brevkasse ved indgangen til parcellen eller ej. For ejendomme, hvortil der hører landbrugsjord, bliver det dog samtidig bestemt ved lovforslaget, at ejeren som udgangspunkt ikke er forpligtet til at skulle anbringe sin brevkasse i en større afstand end 50 meter målt fra ejendommens bolig (stuehuset). Forslaget indeholder adgang for transportministeren til at fravige kravet om opstilling af brevkasse eller brevkasseanlæg, hvis opstilling vil stride imod frednings-, bygnings- eller brandtekniske forskrifter.

Lovforslaget indeholder som efter gældende ret bestemmelser, som skal sikre posthjemmeligheden samt bestemmelser om postvirksomheders åbning af postfor-sendelser.

Som en nyskabelse indføres krav om, den, der erhvervsmæssigt omdeler uadresserede forsendelser – reklamer og lignende - ikke må aflevere forsendelserne til modtagere, der ved en meddelelse ved brevkasse eller brevindkast har tilkendegivet, at de ikke ønsker at modtage sådanne forsendelser

Det forudsættes, at transportministeren efter forhandling med Forbrugerombudsmanden fastsætter regler om, hvordan den nævnte meddelelse skal være udformet og registreret, samt hvilke forsendelser modtagerne kan frabede sig.

Den nuværende lovbestemte adgang for Post Danmark A/S til at kunne oprette og anvende en modtagerdatabase udvides ved lovforslaget til at omfatte alle postvirksomheder. Det samme gælder i vidt omfang adgangen til på lige vilkår med Post Danmark A/S at kunne indhente relevante oplysninger i elektronisk form fra en række relevante offentlige registre med henblik på postbefordringen.

Som efter den gældende lov kan transportministeren stille yderligere vilkår knyttet til den individuelle tilladelse, som efter lovforslaget skal udstedes til Post Danmark A/S med henblik på varetagelsen af den landsdækkende befordringspligt. Som noget nyt skal fremtidigt alene taksten for befordring af frimærkefrankerede økonomibreve (B-breve) op til 50 g godkendes af transportministeren, mens udmøntningen af den øvrige takstpolitik overlades til den befordringspligtige postvirksomheds egen afgørelse. Samtidig vil et B-brev kunne indleveres til befordring direkte i en postkasse i modsætning til i dag, hvor det skal indleveres på et postbetjeningssted. Alle takster omfattet af befordringspligten er dog underkastet et generelt krav om omkostningsægt-hed og overkommelighed.

Som en nyskabelse er Post Danmark A/S' opfyldelse af befordringspligten, herunder de kvalitetskrav som vil fremgå af aftalen med staten, underkastet en bordsbestemmelse i tilfælde af misligholdelse.

Som efter nugældende lov kan befordringspligten understøttes ved, at den befordringspligtige postvirksomhed involverer andre virksomheder, som eksempelvis regelmæssigt udfører færgesejls til øer, og som kan modtage pålæg om at medtage post til øen, eller ved at der indgås aftale med en kommune om anvendelse af kommunens lokaler til et postbetjeningssted.

Som noget nyt indføres en udligningsordning, som giver mulighed for på visse nærmere betingelser at dele den befordringspligtige postvirksomheds udækkede nettoomkostninger ved varetagelsen af befordringspligten mellem samtlige postvirksomheder, som tilbyder posttjenester omfattet af befordringspligten, herunder Post Danmark A/S, således at de øvrige postvirksomheder derved er med til at bidrage økonomisk til opretholdelsen af befordringspligten. Bidragene fra de konkurrerende postvirksomheder fordeles forholdsmæssigt mellem de konkurrerende postvirksomheder og den befordringspligtige postvirksomhed opgjort på baggrund af antal befordrede forsendelser.

Som efter gældende lov er den befordringspligtige postvirksomhed forpligtet til at anvende det kronede posthorn som kendetegn for befordringspligten og til at udstede frimærker påtrykt »Danmark«. Som noget nyt fastsættes det udtrykkeligt, at det kronede posthorn alene må anvendes i sammenhæng med den befordringspligtige postvirksomheds postbefordring og dertil knyttede virksomhed. Samtidig indføres der en klar hjemmel til, at den befordringspligtige postvirksomhed kan anvende kongens eller den regerende dronnings monogram under forudsætning af, at der foreligger en tilladelse fra regenten. Spørgsmål om anvendelse af portrætter eller billeder, herunder af kongefamilien, reguleres ikke af

lovforslaget. Hvis den befordringspligtige postvirksomhed ønsker at anvende portrætter eller billeder, skal det afgøres ud fra almindelige personlighedsretlige regler, om en sådan anvendelse kan finde sted, herunder om der skal indhentes tilladelse fra de berørte.

De eksisterende bestemmelser i postlovgivningen om postnummersystemet ændres ved lovforslaget, således at det slås fast, at postnumrene er et bærende element i det offentlige adressesystem, hvorfor blandt andet transportministeren og økonomi- og erhvervsministeren skal inddrages ved enhver ændring heri.

Som efter gældende lov indeholder lovforslaget en række bemyndigelsesbestemmelser til transportministeren, som blandt andet vil kunne fastsætte regler om gennemførelse eller opfyldelse af EU-retsakter, stille yderligere relevante krav til postvirksomhederne, herunder eksempelvis krav om offentliggørelse af postvirksomhedernes erstatningsbetingelser, pålægge postvirksomheder at skulle underkastes kvalitetsmålinger, fastsætte regler om klagesagsbehandling og erstatning i tilfælde af forsinkelser, bortkomst eller beskadigelse af adresserede forsendelser.

Det hidtidige tilsyn med postmarkedet og med Post Danmark A/S vil ved lovforslaget blive udvidet, idet der etableres et nyt tilladelsessystem på hele det befordringspligtige område, hvor der hidtil blot har været en registreringsordning. Således foreligger der en række opgaver for tilsynet, Trafikstyrelsen, som trækker tråde tilbage fra det hidtidige tilsyn, men som i vid udstrækning er nye eller er omformet til at finde sted i en ny sammenhæng (et fuldt liberaliseret postmarked). Der lægges derfor op til, at de nye tilsynsopgaver, herunder udstedelsen af tilladelser, samt styrelsens fremtidige opgaver finansieres ved betaling fra postvirksomhederne, herunder Post Danmark A/S.

Den hidtidige adgang for Trafikstyrelsen til at kunne indhente nødvendige oplysninger fra postvirksomheder styrkes ved lovforslaget.

Som noget nyt gives der adgang til at henlægge Trafikstyrelsens behandling af klager over den samlede branche til et frivilligt klage- og ankenævn godkendt i medfør af forbrugerklagebogen, mens det samtidig slås fast, at Konkurrence- og Forbrugerstyrelsen skal behandle klager, som vedrører overtrædelser af konkurrencelovgivningen.

Den hidtidige adgang til uanmeldt kontrolbesøg i postvirksomheder for Trafikstyrelsen opretholdes, herunder bestemmelsen om, at der ikke forinden skal indhentes retskendelse.

4. Økonomiske og administrative konsekvenser for det offentlige

Følgende opgaver vil skulle varetages af tilsynsmyndigheden (Trafikstyrelsen):

- Udstede tilladelser og føre tilsyn med tilladelsesindehaverne
- Godkende takster på frimærkefrankerede B-breve
- Udføre markedsovervågning
- Behandle klager over postvirksomheder.

Det forventes, at forslaget vil medføre øgede administrative omkostninger for tilsynsmyndigheden til udstedelse af tilladelser, kontrol, markedsovervågning og udvidet klageadgang for brugerne. Det er dog på nuværende tidspunkt vanskeligt at angive det præcise omfang heraf, da den kommende konkurrence, navnlig på brevmarkedet, er vanskelig at forudse. I forhold til det nuværende tilsyn vil forslaget pålægge Trafikstyrelsen nye administrative opgaver. Tilsynsopgaver som følge af liberaliseringen gebyrfinansieres af branchen.

5. Økonomiske og administrative konsekvenser for erhvervslivet

Det forventes, at liberaliseringen af markedet, herunder afskaffelsen af eneretten, vil være fremmende for konkurrencen på postmarkedet, og at der vil kunne indtræde nye og flere operatører på markedet i forhold til i dag. Markedsåbningen vil forventeligt medføre udvikling af nye og billigere posttjenester til gavn særligt for erhvervslivet.

Forslaget har været sendt til Erhvervs- og Selskabsstyrelsens Center for Kvalitet i ErhvervsRegulering (CKR) med henblik på en vurdering af, om forslaget skal forelægges Økonomi- og Erhvervsministeriets virksomhedspanel. CKR vurderer ikke, at forslaget indeholder administrative konsekvenser i et omfang, der berettiger, at lovforslaget bliver forelagt virksomhedspanelet. Forslaget bør derfor ikke forelægges Økonomi- og Erhvervsministeriets virksomhedspanel.

De virksomheder, der er omfattet af tilsynet, skal finansiere dette. Postvirksomheder kan endvidere komme til at skulle betale bidrag til udligningsordningen.

6. Administrative konsekvenser for borgerne

Forslaget forventes ikke at få administrative konsekvenser for borgerne.

7. Miljømæssige konsekvenser

Lovforslaget har ingen miljømæssige konsekvenser.

8. Forholdet til EU-retten

Lovforslaget indeholder bestemmelser, der gennemfører Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2008/6/EF om ændring af direktiv 97/67/EF med henblik på fuld realisering af det indre marked for posttjenester i Fællesskabet.

9. Høring

Lovforslaget har været sendt i høring hos de i bilag 2 nævnte organisationer m.v. Høringssvar ledsaget af de kommentarer, som udtalelserne måtte give anledning til, fremsendes til Trafikudvalget samtidig med fremsættelsen af lovforslaget.

10. Samlet vurdering af lovforslagets konsekvenser

	Positive konsekvenser/ mindre udgifter	Negative konsekvenser/mer- udgifter
Økonomiske og administrative konsekvenser for det offentlige	Ingen	Øgede administrative opgaver for staten (varetagelse af tilsyn)
Økonomiske og administrative konsekvenser for erhvervslivet	Øget konkurrence Billigere postbefordring	Gebyrfinansiering af tilsynets opgaver og eventuelt bidrag til udligningsordningen
Administrative konsekvenser for borgerne	Ingen	Ingen
Miljømæssige konsekvenser	Ingen	Ingen
Forholdet til EU-retten	Lovforslaget indeholder EU-retlige aspekter, idet det indeholder bestemmelser, der gennemfører Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2008/6/EF om ændring af direktiv 97/67/EF med henblik på fuld realisering af det indre marked for posttjenester i Fællesskabet.	

Bemærkninger til lovforslagets enkelte bestemmelser

Til § 1

Lovens formål er dels at åbne postmarkedet for fuld konkurrence dels at sikre borgernes og virksomheders behov for adgang til en landsdækkende befordring af god kvalitet af adresserede forsendelser og til en overkommelig pris.

Hele postmarkedet bliver åbnet for konkurrence, når Post Danmark A/S' nuværende eneret på befordring af breve under 50 g, herunder indgående breve under 50 g sendt fra udlandet, bortfalder.

Til § 2

Loven finder anvendelse på erhvervsmæssig postbefordring og omhandler desuden omdeling af uadresserede forsendelser samt fastlægger vilkårene for borgernes og virksomheders benyttelse af posttjenester, herunder for afsendelse og modtagelse af post.

Loven regulerer hele postmarkedet. Virksomheder, der udfører posttjenester, dvs. beforder adresserede forsendelser (breve, pakker, dagblade samt uge- og månedsblade og lignende), skal have en tilladelse for at drive virksomhed, hvor de i dag alene skal registreres hos Trafikstyrelsen.

Det forudsættes herved, at postbefordringen udføres mod betaling. En erhvervsdrivendes eller organisations egen interne dokumenthåndtering i form af indsamling og omdeling af egne adresserede eller uadresserede forsendelser falder således uden for definitionen på postbefordring og lovens anvendelsesområde.

Virksomheder, der beforder uadresserede forsendelser (reklamer o. lign.), skal ikke have tilladelse, men de er i lighed med postvirksomheder underkastet lovforslagets krav til korrekt aflevering af forsendelser, jf. § 7.

Det foreslås i stk. 2, at der ved postbefordring skal forstås indsamling, sortering eller omdeling af adresserede forsendelser på op til 20 kg, herunder forsendelser til og fra udlandet.

Omdeling af uadresserede forsendelser – eksempelvis reklamer og gratis aviser – falder uden for definitionen på postbefordring, men i det omfang en distributionsvirksomhed samtidig udfører omdeling af adresserede forsendelser – eksempelvis blade og magasiner – er virksomheden omfattet af lovens bestemmelser og vil skulle have tilladelse til postbefordring.

Postbefordring omfatter indsamling, sortering eller omdeling, hvilket indebærer, at virksomheder, der udfører visse dele af postbefordringen, eksempelvis fore-

tager indsamling og sortering af posten med henblik indlevering til en anden postvirksomhed, eller står for sidste led i det samlede forløb, omdelingen, ligeledes skal have en tilladelse til at udøve postbefordring. En postvirksomhed vil dog ofte varetage alle led i processen. Virksomheder, der alene står for trykning, kuvertering, pakning o. lign., falder uden for definitionen på postbefordring. Det samme gælder virksomheder, der alene varetager den fysiske transport af postforsendelser.

Loven vil ikke være til hinder for, at en postvirksomhed som et led i postomdelingen benytter sig af selvstændige underleverandører. Det kan eksempelvis være en eller flere underleverandører, som enten ikke har noget på forhånd fastlagt geografisk område, eller som kun lejlighedsvis udfører sådanne opgaver, men som på postvirksomhedens vegne har påtaget sig at transportere og omdele forsendelserne. Forpligtelserne og ansvaret i henhold til tilladelsen påhviler postvirksomheden som hovedentreprenør. Det betyder samtidig, at underleverandørerne ikke hver især skal have tilladelse efter loven.

Til § 3

Postvirksomheder skal efter den foreslåede bestemmelse ansøge om tilladelse hos tilsynsmyndigheden, Trafikstyrelsen, til at udøve erhvervsmæssig postbefordring.

Det foreslås i stk. 2, at tilladelsen kan gives virksomheder, der

- 1) ikke er under konkurs,
- 2) ikke har forfalden gæld til det offentlige på over 50.000 kr.,
- 3) har økonomisk grundlag for at drive virksomheden forretningsmæssigt forsvarligt,
- 4) ikke er dømt for strafbart forhold, der begrundes en nærliggende fare for misbrug af adgangen til at udøve postbefordring, jf. straffelovens § 78, stk. 2, eller
- 5) ikke er dømt for alvorlige eller gentagne overtrædelser af lovgivningen på det social- og arbejdsretlige område, herunder lovgivningen om beskyttelse af arbejdstagere, og
- 6) i øvrigt kan sandsynliggøre, at virksomheden kan drives på forsvarlig måde.

Såvel fysiske som juridiske personer kan ansøge om tilladelse til at udøve postbefordring.

Med bestemmelsen i stk. 2, nr. 6, tænkes blandt andet på at undgå den situation, at en mindreårig eller en person under værgemål eller samværgemål opnår tilladelse til at udøve postbefordring.

Det foreslås i stk. 3, at betingelserne i § 3, stk. 2, også skal gælde for den ledelse, som tegner virksomheden.

Det foreslås i stk. 4, at tilladelsen skal være betinget af, at postvirksomheden i givet fald påtager sig en pligt til at bidrage økonomisk til en udligningsordning, jf. lovforslagets § 19. Dette adgangsvilkår gælder dog ikke, hvis virksomheden selv er pålagt befordringspligt. I bemærkningerne til lovforslagets § 19 er nærmere redegjort for, hvorledes postvirksomheder, herunder den befordringspligtige postvirksomhed, i givet fald kommer til at bidrage til udligningen af økonomisk byrdefulde nettoomkostninger i forbindelse med varetagelsen af befordringspligten.

Det foreslås i stk. 5, at de nærmere regler om indholdet af ansøgningen og tilladelsen til postbefordring fastsættes ved bekendtgørelse.

Til § 4

Det foreslås som konsekvens af forslaget til § 3, stk. 2, pkt. 1, at en tilladelse bortfalder, hvis postvirksomheden kommer under konkurs. Bestemmelsen svarer til lignende bestemmelser i lovgivningen vedrørende visse tilladelseskrævende erhverv, for eksempel udførelse af erhvervstransport.

Til § 5

Det foreslås, at Trafikstyrelsen vil kunne tilbagekalde en tilladelse, når visse nærmere angivne betingelser er opfyldt. Bestemmelsen svarer til lignende bestemmelser i lovgivningen vedrørende visse tilladelseskrævende erhverv, og den modsvarer af en ret for virksomheden til at få spørgsmålet om tilbagekaldelse prøvet for domstolene.

Det foreslås i stk. 2, at Trafikstyrelsen kan udstede påbud og tilbagekalde en tilladelse, hvis en postvirksomhed konsekvent ikke leverer de af virksomheden selv angivne posttjenester med hensyn til geografisk dækningsområde, service og kvalitet.

Det foreslås i stk. 3, at en tilbagekaldelse af postvirksomhedens tilladelse af virksomheden kan forlanges indbragt for domstolene. Postvirksomheden skal over for Trafikstyrelsen fremsætte anmodning herom senest 4 uger efter, at afgørelsen er meddelt postvirksomheden. Trafikstyrelsen skal herefter indbringe sagen for retten i den borgerlige retsplejes former.

Det foreslås i stk. 4, at såfremt en dom ankes, hvorved en tilbagekaldelse af en tilladelse ikke findes lovlig, kan den ret, der har afsagt dommen, eller den ret hvortil sagen er indbragt, bestemme, at udøvelse af postbefordring ikke må ske under ankesagens behandling.

Til § 6

Det foreslås i stk. 1, at postvirksomheder skal mærke de forsendelser, som de befordrer, således at postvirksomheden kan identificeres via mærkningen.

Efter forslaget i stk. 2 bemyndiges transportministeren til at fastsætte nærmere regler om mærkningspligten, herunder regler der undtager postvirksomheder for pligten til at mærke visse forsendelser. Det er således hensigten at videreføre den nuværende praksis, hvorefter der ikke skal ske mærkning af blandt andet aviser og blade.

Det foreslås i stk. 3, at en postvirksomhed, som ikke er pålagt landsdækkende befordringspligt, jf. forslaget til § 15, i ansøgningen om tilladelse skal angive sit geografiske dækningsområde og service og kvalitet for posttjenesterne. Bestemmelsen er ikke til hinder for, at den pågældende postvirksomhed i lyset af de erfaringer, som virksomheden indhøster, efterfølgende ændrer sit geografiske dækningsområde eller ændrer service- og kvalitetsmålene for virksomhedens forretningsområde. Det er dog en forudsætning, at tilsynsmyndigheden, Trafikstyrelsen, orienteres herom. Såvel virksomhedens geografiske dækningsområde og omfanget af dets posttjenester som service- og kvalitetsmålene skal endvidere offentliggøres, jf. bestemmelsen i forslaget til § 23.

Bestemmelsen indeholder ikke krav om, at postvirksomheder skal opfylde de samme minimumskrav til service og kvalitet.

Det foreslås i stk. 4, at en postvirksomhed har pligt til at befordre indsamlet post, der er omfattet af virksomhedens tjenester og geografiske dækningsområde.

Bestemmelsen indebærer samtidig, at en postvirksomhed, der indsamler en forsendelse, som ligger uden for virksomhedens posttjenester eller geografiske dækningsområde, er forpligtet til enten at overgive denne til en postvirksomhed, som har mulighed for at befordre den, eller at returnere forsendelsen til afsenderen. Den postvirksomhed, som modtager forsendelsen til postbefordring, har krav på vederlag fra den indsamlede postvirksomhed, jf. stk. 5.

Det foreslås i stk. 5, at forsendelser, der fejlagtigt kommer en anden postvirksomhed i hænde, skal udleveres til rette postvirksomhed eller afsender. Postvirksomheden, der har indsamlet forsendelsen og dermed bærer ansvaret for befordringen af denne, betaler den anden postvirksomhed for ydelsen, med mindre andet er aftalt mellem postvirksomhederne. Betalingen m.v. skal ske på gennemsigtige, ikke-diskriminerende og omkostningsbaserede vilkår. Forsendelser, som ikke umiddelbart kan udleveres, opbevares i virksomheden i mindst 2 måneder, idet det forudsættes, at det ikke har været

muligt at aflevere forsendelsen til rette modtager eller afsender.

Det foreslås i stk. 6, at postvirksomheder, der tilbyder forsendelser leveret til en postboksadresse, skal give andre postvirksomheder adgang til mod betaling og i øvrigt på vilkår, der er gennemsigtige, ikke-diskriminerende og omkostningsbaserede, at indlevere forsendelser til postboksen. Det er hensigten, at forsendelser til postboksen kan leveres samlet til det posthus, hvor postboksen fysisk befinder sig, eller efter aftale postvirksomhederne imellem til en anden lokalitet.

Til § 7

Bestemmelsen indeholder de grundlæggende bestemmelser for aflevering af postforsendelser og uadresserede forsendelser. Efter stk. 1 kan omdeling af adresserede og uadresserede forsendelser som efter gældende lov ske til adressatens brevkasse, brevkasseanlæg, brevindkast eller postboks. Omdelingen kan endvidere ske på andre måder, som postvirksomheden har aftalt med modtageren, f.eks. at en pakke anbringes i en garage eller på et andet sted, som modtager har udpeget. Efter aftale med afsender eller modtager kan postforsendelser endvidere leveres til et postbetjeningssted. Dette gælder f.eks. pakketjenester uden omdeling, som afhentes af modtager på et postbetjeningssted.

Det foreslås i stk. 2, at forsendelser endvidere kan udleveres til modtageren eller til den, der har fået fuldmagt til at modtage forsendelsen. Bestemmelsen er en videreførelse fra nugældende lov, og hensigten er, at modtageren kan overlade det til en anden at hente en forsendelse på posthuset, således at forsendelsen kan udleveres til den, der kan fremvise en fuldmagt fra adressaten.

Det foreslås i stk. 3, at en postvirksomhed kan undlade omdeling til modtagere, der ikke opfylder bestemmelserne om opstilling af brevkasser, brevkasseanlæg eller etablering af brevindkast eller som undlader at give adgang til brevkasseanlægget. Ejere, der tilsidesætter kravet om opstilling af brevkasser, brevkasseanlæg eller etablering af brevindkast, kan i medfør af bestemmelsen i lovforslagets § 29 endvidere straffes med bøde. Sanktion i form af bøde påtænkes bragt i anvendelse i de tilfælde, hvor ejeren eksempelvis ikke selv bebor ejendommen, men har udlejet denne, og hvor risikoen for manglende postomdeling derfor ikke får betydning for ejeren personligt.

Til § 8

I § 8 foreslås det, at alle postmodtagere uanset boligform skal have samme vilkår for postmodtagelse.

Det foreslås således, at der skal opstilles brevkasser ved indgangen til den enkelte parcel ved alle bygninger, villaer og rækkehuse med én eller flere husstande eller erhverv m.v. Ved ejendomme, hvortil der hører landbrugsjord, opstilles brevkasse ved det naturlige skel til ejendommen (eksempelvis ved overgangen fra indkørsel til gårdsplads). Ifølge bestemmelsen er ejeren dog som udgangspunkt ikke forpligtet til at skulle anbringe brevkassen i en større afstand end 50 meter målt fra ejendommens bolig (stuehuset), medmindre ejeren selv måtte ønske en placering af brevkassen længere væk fra boligen, eksempelvis ved begyndelsen af indkørslen eller ved overgang til privat fællesvej eller offentlig vej. Afgørende er dog i alle tilfælde, om der derved gives fri og uhindret adgang til brevkassen, således at post som udgangspunkt vil kunne afleveres i brevkassen direkte fra et køretøj.

Det påhviler i alle tilfælde ejeren at opstille en brevkasse. Bestemmelsen sikrer en ligestilling af alle borgere i forhold til postomdelingen og effektiviserer samtidig omdelingsfunktionen for hele postmarkedet, som er det dyreste led i postbefordringen.

Det foreslås i stk. 2, at brevkasseanlæg skal opstilles i eller ved etageejendomme med flere afleveringssteder (husstande, erhverv m.v.). Kravet er allerede en følge af den nugældende lov om postbefordring, og brevkasseanlæggene i etageejendomme opført ifølge byggetilladelse udstedt før den 1. januar 1974 skulle være etableret senest den 31. december 2009.

Det påhviler ejeren at opstille brevkasseanlæg og at give postvirksomheder adgang til anlægget. Virksomheder, der har tilladelse til at drive postvirksomhed, skal således have uhindret adgang til ejendommens brevkasseanlæg, og ejendommens ejer har pligt til på anmodning fra postvirksomheden at udlevere nøgler, hvis brevkasseanlægget er opstillet i en aflåst opgang, port eller gård. Udgiften til nøglen påhviler den pågældende postvirksomhed. Nærmere regler om adgang til brevkasseanlægget og om opbevaring af udleverede nøgler, herunder regler om ansvarsforsikring vedrørende udleverede nøgler, fastsættes i bekendtgørelsen om postbefordring og postvirksomheder.

Forslaget i stk. 3 om afleveringsforholdene ved fritidshuse svarer til den gældende lovgivning. For de ældre fritidshuses vedkommende skal der være opsat brevkasse ved indgangen til den enkelte parcel. I fritidshusområder, der er udstykket ifølge udstykningstilladelse udstedt efter den 1. januar 1973, skal der opstilles centralt placerede brevkasseanlæg. Den, der har fået meddelt udstykningstilladelse, skal tilvejebringe det fornødne areal til etablering af centralt placerede brevkasseanlæg og skal desuden sørge for, at anlægget bliver

opstillet. Endvidere har ejerne af fritidshuse pligt til at opstille anlægget og vedligeholde det.

Det foreslås i stk. 4, at der i bekendtgørelsen om postbefordring og postvirksomheder fastsættes nærmere regler for opstilling af brevkasser og brevkasseanlæg (placering, herunder arbejdsmiljømæssige krav) og om levering af post til forskellige enheder under samme virksomhed eller institution samt til modtagere, der bor på kaserner, hospitaler, plejehjem o. lign., hvor disses særlige karakter medfører, at postforsendelserne typisk vil skulle afleveres samlet på ét sted som f.eks. i en reception eller et andet aftalt sted.

I reglerne for opstilling af brevkasser og brevkasseanlæg vil der blive taget udgangspunkt i den nugældende bekendtgørelse nr. 1313 af 14. december 2004 om postvirksomhed og postbefordring og praksis i medfør heraf. Der vil således blandt andet blive stillet krav om, at brevkasser og de enkelte brevkasser i et brevkasseanlæg skal være forsynet med navneskilt, og at brevkasser ved parcelhuse, rækkehuse m.v. skal være placeret således, at forsendelser kan leveres i brevkassen let og uden særlige vanskeligheder direkte fra offentlig adgangsvej (offentlig vej, offentlig sti eller privat fællesvej), uden at brevomdeleren skal begive sig ind på postmodtagerens ejendom, eller uden at brevomdeleren skal gennem en forhave, en carport, beplantning el. lign.

Forslaget i stk. 5 om, at Trafikstyrelsen kan meddele dispensation fra kravet om opstilling af brevkasse eller brevkasseanlæg, såfremt opstilling vil være i strid med fredningsbestemmelser, eller bygnings- og brandtekniske forskrifter, medfører, at postmodtagerne i sådanne tilfælde vil få post leveret til døren. Det er dog en forudsætning, at der er etableret afleveringsmulighed dér i form af brevindkast eller brevkasse.

Det foreslås i stk. 6, at transportministeren i overensstemmelse med gældende praksis endvidere kan meddele en generel dispensation fra kravet om opstilling af brevkasseanlæg i en etageejendom i særlige tilfælde, hvor beboersammensætningen i ejendommen er af en sådan karakter, at beboerne i medfør af bestemmelsen i lovforslagets § 9, har krav på at få adresserede forsendelser bragt direkte til døren. Der tænkes typisk på deciderede ældre- eller plejeboliger, som en kommune har anvisningsret til, og hvor de pågældende beboere hver især dels opfylder betingelserne for at kunne få adresseret post leveret til døren, dels er visiteret af kommunen til boligen. I disse tilfælde vil det således ikke tjene noget formål at fastholde et krav om opstilling af et brevkasseanlæg, som ikke vil blive benyttet.

Til § 9

Det foreslås i stk. 1, at postmodtagere, som er ude af stand til at hente post i brevkassen eller i brevkasseanlægget, har krav på at få adresserede forsendelser bragt til døren. Ordningen er uafhængig af postmodtagerens alder eller boligtype og tilgodeser ligeledes personer i landdistrikter eller personer, som bebor et fritidshus som helårsbolig. Forinden skal den pågældende være visiteret af bopælskommunen, som træffer afgørelse om levering af post til døren. Kommunen underretter endvidere den befordringspligtige postvirksomhed, som administrerer ordningen om levering af post til døren. Nærmere regler herom fastsættes i bekendtgørelsen om postbefordring og postvirksomheder. Med henblik på at sikre en ensartet og enkel administration af ordningen i kommunerne vil der endvidere blive udarbejdet en vejledning.

Det foreslås, at den nuværende bestemmelse fastsat i medfør af lov om postbefordring om, at alle pensionister (65-årige og derover), der bor i etageejendomme opført i henhold til en byggetilladelse fra før 1. januar 1974, kan få leveret post til døren, ophører. Evnen til selv at kunne hente sin post i et brevkasseanlæg i stueetagen er som udgangspunkt ikke afhængig af alder, og de fleste postmodtagere, der er fyldt 65 år, kan uden problemer hente deres post i brevkasseanlægget.

Såvel den befordringspligtige postvirksomhed som andre postvirksomheder forpligtes ved forslaget til at levere adresseret post til døren til de postmodtagere, som er ude af stand til selv at hente post i brevkassen eller brevkasseanlægget. Det nuværende »levering til døren«-mærke foreslås dog - af hensyn til risikoen for et eventuelt misbrug af oplysningen om, at den pågældende postmodtager er bevægelseshæmmet eller på anden måde fysisk eller psykisk svækket - erstattet af en løsning, som ikke indebærer en synlig mærkning på brevkassen eller brevkasseanlægget.

Med en løsning, hvor der ikke er en synlig mærkning på brevkassen, vurderes det, at mange distributionsvirksomheder i praksis ikke vil kunne tilrettelægge en omdeling, hvor der leveres til døren. På den baggrund vurderes det ikke rimeligt eller hensigtsmæssigt at pålægge distributionsvirksomheder at omdele uadresserede forsendelser til døren. Såfremt den pågældende modtager ikke ønsker at få uadresserede forsendelser leveret i brevkassen, har vedkommende mulighed for at frabede sig uadresserede forsendelser, jf. § 13.

For så vidt angår pensionister i den ældre boligmasse, som inden lovens ikrafttræden er omfattet af den gældende ordning om levering af post til døren, vil ordnin-

gen bortfalde samtidig med bortfaldet af den ovenfor omtalte mærkningsordning.

Til § 10

Transportministeren kan meddele påbud til en postvirksomhed om at levere de ydelser, som virksomheden har oplyst, at den vil tilbyde sine kunder. Endvidere kan transportministeren give påbud om, at en postvirksomhed skal levere post til døren til de borgere, der er berettiget hertil.

Til § 11

Posthemmeligheden er mere vidtgående end brevhemmeligheden efter grundlovens § 72. Det er således ikke tilladt ansatte i en postvirksomhed at oplyse over for uvedkommende, hvilke postforsendelser andre personer eller virksomheder afsender eller modtager. For således at sikre, at postforsendelser behandles fortroligt, bestemmes det i stk. 1 i lighed med § 9 i den nugældende lov om postbefordring, at ansatte i postvirksomheder er underlagt en tavshedspligt.

I stk. 2 foreslås, at den ansattes tavshedspligt også gælder, efter at den pågældendes virke i virksomheden er ophørt. Det indebærer, at der er tale om en tavshedspligt, der gælder livsvarigt.

Til § 12

Bestemmelsen svarer til § 10 i den nugældende lov om postbefordring, hvorefter postvirksomheder uden retskendelse kan åbne adresserede forsendelser, som er indleveret til befordring hos disse, men hvor det ikke har været muligt at finde adressaten, eller hvor afsender er ukendt (uanbringelige forsendelser).

Bestemmelsen giver endvidere adgang til uden retskendelse at åbne forsendelser, uanset at både adressat og afsender er kendt, når dette sker med henblik på at begrænse eller fastslå omfanget af en eventuel beskadigelse af forsendelsen.

Det foreslås i stk. 2, at transportministeren kan fastsætte nærmere regler om åbning af uanbringelige forsendelser, herunder at genstande som er af værdi, fremlyses inden én måned ved bekendtgørelse i Statstidende, medmindre genstandens værdi ikke står i et rimeligt forhold til omkostningerne ved fremlysningen. Fremlyste forsendelser og genstande skal ligge til afhentning hos postvirksomheden i 3 måneder, hvorefter de sælges eller tilintetgøres. Forsendelser og genstande uden værdi lægges til afhentning hos postvirksomheden i 2 måneder, hvorefter de sælges eller tilintetgøres. Salg af forsendelser og genstande uden om offentlig auktion må ikke ske til personer, der virker i postvirksomheden.

Til § 13

Det foreslås i § 13, at en post- eller distributionsvirksomhed ikke må omdele visse uadresserede forsendelser – reklamer o. lign. eller gratis aviser – til de modtagere, som med et særligt mærke markerer på deres brevkasse eller brevindkast, at de ikke ønsker at modtage uadresserede forsendelser

Ifølge den i dag gældende ordning findes der aktuelt to former for mærker: »Reklamer – Nej Tak« og »Reklamer og gratis aviser – Nej Tak«. Mærket gælder for to år og fås ved henvendelse til Post Danmark A/S enten personligt eller via ePosthuset. Post Danmark A/S administrerer ordningen på branchens vegne og stiller mod betaling oplysninger om til- og framelding til rådighed for andre postvirksomheder og distributionsvirksomheder.

Ved forslaget fastsættes det, at transportministeren efter forhandling med Forbrugerombudsmanden kan fastsætte regler om, hvordan den nævnte mærkning skal finde sted, herunder registrering, samt hvilke forsendelser en modtager kan frabede sig.

Til § 14

I medfør af den nugældende lov kan koncessionshaver, Post Danmark A/S, oprette og anvende en modtagerdatabase.

Det foreslås i § 14, at andre postvirksomheder, jf. lovforslagets § 3, stk. 1, kan oprette og anvende en modtagerdatabase.

Hensigten med bestemmelsen er at give alle postvirksomheder mulighed for på lige vilkår at oprette og anvende en modtagerdatabase. Post Danmarks A/S' nuværende modtagerdatabase fortsætter på uændrede vilkår.

Behandling af personoplysninger vedrørende modtagerdatabaser skal være i overensstemmelse med reglerne i kapitel 4 i lov nr. 429 af 31. maj 2000 om behandling af personoplysninger (persondataloven). Virksomhederne skal endvidere være opmærksomme på anmeldelsespligten i persondatalovens kapitel 13 i det omfang, der behandles f.eks. oplysninger om helbredsmæssige forhold, jf. persondatalovens § 7.

Hvis modtagerdatabasen alene indeholder navne- og adresseoplysninger samt oplysninger af praktisk betydning for postomdelingen, men hverken personfølsomme oplysninger eller andre oplysninger af fortrolig karakter, vil det ikke være påkrævet at anmelde basen til Datatilsynet eller indhente tilladelse i medfør af reglerne i kapitel 13 i persondataloven.

Det foreslås i stk. 2, at postvirksomheden til brug for oprettelse og ajourføring af modtagerdatabasen mod be-

taling kan indhente relevante oplysninger i elektronisk form fra offentlige registre. Dette indebærer i overensstemmelse med den nuværende praksis, at postvirksomheden på samme vilkår som Post Danmark A/S til brug for postbefordringen kan indhente oplysninger fra Det Centrale Personregister (CPR), Det Centrale Virksomhedsregister (CVR) eller Bygnings- og Boligregistret (BBR). Adgang til personoplysninger i CPR vil ske i overensstemmelse med bestemmelserne om Indenrigs- og Sundhedsministeriets videregivelse af oplysninger til private, jf. CPR-lovens kapitel 10.

Den i medfør af lov nr. 409 af 6. juni 2002 om Post Danmark A/S særlige, udvidede adgang til fra CPR at modtage oplysninger om navngivne nyfødte og indrejste med bopæl her i landet - ca. 60.000 nyfødte og ca. 40.000 indrejste årligt - som tilkommer Post Danmark A/S i egenskab af koncessionshaver, kan dog alene gives den eller de postvirksomheder, som er pålagt landsdækkende befordringspligt. Andre postvirksomheders opdatering af deres modtagerdatabase må for disse personers vedkommende derfor ske ved hjælp af Post Danmark A/S' modtagerdatabase, jf. forslaget til stk. 4.

Ifølge det foreslåede stk. 3 er det alene tilladt at anvende modtagerdatabasen i forbindelse med udførelse af posttjenester, dvs. i forbindelse med befordring af forsendelser for andre. Det er således for eksempel ikke tilladt for en postvirksomhed, herunder den befordringspligtige postvirksomhed, at benytte databasen i markedsføringsøjemed eller til videregivelse i øvrigt.

Forbuddet mod at videregive oplysningerne fra modtagerdatabasen til andre er dog ikke til hinder for, at en godkendt postvirksomhed videregiver oplysninger om en postmodtagers nye adresse (vedvarende eller midlertidigt) til en afsender – typisk i forbindelse med, at postvirksomheden udfører forudgående elektronisk »adressevask« for denne afsender (eksempelvis en udgiver af et månedsblad), hvor afsenderens database med navne- og adresseoplysninger køres op mod postvirksomhedens modtagerdatabase. Ved en sådan »vask« udskilles de adresser i de to databaser, som ikke stemmer overens med hinanden, fordi modtager er flyttet til ny adresse. Den videregivelse af data, som finder sted i den forbindelse, vil således ikke stride imod forbuddet i stk. 3, så længe »adressevasken« sker i postbefordringsøjemed med henblik på at opnå en høj kvalitet og dermed begrænse omfanget af returpost.

Det foreslås i stk. 4, at den befordringspligtige postvirksomhed, der i praksis modtager anmodning om eftersendelse af post ved flytning, levering af post til ny adresse eller postboks, anmodning om fritagelse for modtagelse af uadresserede forsendelser eller anmodning om post leveret til døren samt oplysninger om

navngivne nyfødte og indrejste med bopæl her i landet, jf. stk. 2, skal give andre postvirksomheder adgang til disse oplysninger på gennemsigtige, ikke-diskriminerende og omkostningsbaserede vilkår.

Post Danmark A/S blev med den seneste postlovsændring i 2004 pålagt mod betaling at videregive visse adresseoplysninger fra selskabets modtagerdatabase til andre postvirksomheder med henblik på at sikre lige adgang til adresseinformationer. Det vurderes fortsat at være en hensigtsmæssig ordning. Den befordringspligtige postvirksomhed skal på ikke-diskriminerende vilkår og til omkostningsbaserede priser levere modtagne adresseoplysninger m.v. til de nævnte modtagere. Det skal være muligt for postvirksomheder på en enkel måde elektronisk at modtage de konkrete oplysninger, f.eks. som en daglig oversigt for et givet område (kommune eller postnummerområde) med flytte- og/eller adresseoplysninger vedrørende de postmodtagere, der frabeder sig at modtage uadresserede forsendelser eller de borgere der har ret til levering til døren. Distributionsvirksomheder skal have tilsvarende adgang, for så vidt angår oplysninger om adresser, hvor der ikke ønskes uadresserede forsendelser.

Det foreslås i stk. 5, at der ikke må gives adgang til oplysninger om eftersendelse af post ved flytning og levering af post til anden adresse eller postboks, hvis postmodtageren over for postvirksomheden udtrykkeligt har frabedt sig videregivelse af disse oplysninger.

På flyttemeddelelserne bør det klart fremgå, at der efter anmodning vil ske videregivelse af de meddelte adresseoplysninger til andre postvirksomheder. Borge- ren skal derfor gøres bekendt med, at hvis den pågældende ikke ønsker, at adresseændringen bliver videregivet til andre postvirksomheder, indebærer det, at post leveret af andre postvirksomheder ikke vil blive om- adresseret til den nye adresse, men derimod returneret til afsenderen.

For at distributionsvirksomheder skal kunne respektere borgernes ønske om ikke at modtage uadresserede forsendelser, skal de, jf. stk. 6, have adgang til adresseoplysninger fra den i stk. 4 nævnte modtagerdatabase hos den befordringspligtige postvirksomhed.

Persondataloven vil i øvrigt finde anvendelse for en modtagerdatabases drift, herunder blandt andet bestemmelserne i § 5, stk. 4 og 5, om behandling af oplysninger, hvorefter der skal foretages fornøden ajourføring af oplysningerne, herunder sletning eller berigtigelse af urigtige eller vildledende oplysninger samt sletning af forældede oplysninger. Postvirksomheden skal i øvrigt sikre deres modtagerdatabases oplysninger mod, at de hændeligt eller ulovligt tilintetgøres, fortabes eller for-

ringes, samt mod, at de kommer til uvedkommendes kendskab, misbruges eller i øvrigt behandles i strid med loven, jf. § 41, stk. 3, i persondataloven.

Til § 15

Det foreslås i § 15, at transportministeren udpeger den befordringspligtige postvirksomhed, som pålægges en forpligtelse til at udføre landsdækkende postbefordring af de i § 15, stk. 3, nævnte forsendelser. For perioden 2011-2013 forudsættes Post Danmark A/S fortsat udpeget til befordringspligtig postvirksomhed. Post Danmark A/S' tilladelse og øvrige vilkår herfor offentliggøres af transportministeren. Transportministeren kan på ny pålægge Post Danmark A/S befordringspligten efter 2013.

Varetagelsen af Post Danmark A/S' befordringspligt kan også ske via helejede datterselskaber.

Det foreslås i stk. 2, at den befordringspligtige postvirksomhed skal tilbyde brugerne et landsdækkende net af postkasser og postbetjeningssteder til indsamling og udlevering af forsendelser. I Post Danmark A/S' nuværende koncession er principperne for posthusnettets omfang fastsat, jf. § 7 i Færdselsstyrelsens bekendtgørelse nr. 1312 af 14. december 2004 om koncession for Post Danmark A/S, og disse vil blive videreført, så der fortsat sikres en god geografisk dækning med postbetjeningssteder i hele landet.

Postbutikker udgør en stigende andel af Post Danmark A/S' postbetjeningssteder. Det fremgår af den politiske aftale, at det skal være et generelt vilkår, at der i postbutikker kan afhentes pakker og købes frimærker i hele værtsbutikkens åbningsperiode, dvs. også uden for postbutikkens åbningstider. Dette vil Post Danmark A/S lægge til grund for selskabets aftaler med værtsbutikker og lignende om etablering af en postbutik. Da forholdet således afhænger af en tredjepart, er der imidlertid behov for en vis fleksibilitet. Det er sandsynligt, at der vil være lokale købmænd i landdistrikter, som ellers vil opsiges deres aftale med Post Danmark A/S, da sådanne butikker f.eks. i sommerhusområder kan have meget lange åbningstider, og det ofte ikke vil være praktisk muligt at have begge funktioner åben i alle åbningstimerne.

I stk. 3 defineres det befordringspligtige område. Det består af følgende posttjenester:

- 1) Adresserede breve op til 2 kg.
- 2) Adresserede dag-, uge- og månedsblade, tidsskrifter og lignende samt andre adresserede forsendelser med et ensartet, trykt indhold, f.eks. kataloger og brochurer op til 2 kg.
- 3) Adresserede pakker op til 20 kg, herunder en pakketjeneste henholdsvis med og uden omdeling.

- 4) Befordring af rekommanderede forsendelser og værdiforsendelser.
- 5) Befordring i indlandet af forsendelser fra udlandet samt befordring af forsendelser til udlandet samt til Færøerne og Grønland.
- 6) Gratis befordring af blindeforsendelser op til 7 kg.

Ved lovforslaget foretages ingen ændringer i befordringspligtens omfang i forhold til det nuværende indhold i Post Danmark A/S' koncession. Post Danmark A/S vil således være forpligtet til landsdækkende omdeling af breve m.v. op til 2 kg og pakker op til 20 kg seks dage om ugen (mandag til lørdag), idet der dog fortsat ikke skal omdeles pakker om lørdagen.

Den befordringspligtige postvirksomhed skal dog som noget nyt i tilladelsen forpligtes til fremtidigt at tilbyde to pakkeprodukter: pakker der omdeles til adressen og pakker uden omdeling, hvor modtageren får en meddelelse om, at pakken er ankommet, og at den kan afhentes på nærmeste postbetjeningssted eller et andet med modtageren aftalt sted. Taksten for pakker uden omdeling fastsættes til en lavere takst baseret på omkostningerne.

Til § 16

I § 16 foreslås, at transportministeren over for den befordringspligtige postvirksomhed kan fastsætte nærmere regler om de fysiske mål for breve og pakker omfattet af befordringspligten, således at målene svarer til de internationalt fastsatte mål ifølge Universal Postal Union (UPU) og internationale aftaler.

Det foreslås endvidere, at transportministeren skal kunne fastsætte regler om det øvrige indhold af befordringspligten, herunder antallet af omdelingsdage, begrænsninger i postomdelingen, krav til postbetjeningsnettet, service- og kvalitetskrav samt udførelse af ekstern kvalitetsmåling og offentliggørelse heraf.

Der åbnes ligeledes mulighed for i lighed med den nu gældende § 11, nr. 1, i lov om postbefordring at begrænse postomdelingen til enkelte modtagere eller grupper af modtagere i visse områder, eksempelvis særligt afsides eller utilgængelige steder eller øsamfund, hvortil der ikke er normal forbindelse med færge eller båd. Forpligtelsen til at omdele post på en mindre ø med alene én eller ganske få husstande vil således kunne anses for opfyldt ved, at forsendelserne anbringes i en særligt indrettet brevkasse eller –anlæg på fastlandet.

Det er hensigten, at de nuværende service- og kvalitetskrav i Post Danmark A/S' koncession videreføres i den kommende tilladelse til Post Danmark A/S om befordringspligten.

Servicekravet for indenlandske adresserede breve (A Prioritaire) i den nuværende koncession er dag-til-dag

befordring på alle hverdage (mandag til lørdag). For indenlandske adresserede økonomibreve (B Economique) er servicekravet, at de skal være omdelt senest 3 hverdage efter indlevering. For indenlandske adresserede pakker er servicekravet dag-til-dag befordring mandag til fredag mellem alle byer, undtagen til Bornholm, hvor en ekstra dag må påregnes. Post Danmark A/S kan undlade omdeling af forsendelser grundlovsdag og juleaftensdag.

For indenlandske adresserede breve og pakker er kvalitetskravet, at 93 pct. af disse skal være omdelt i overensstemmelse med servicekravet.

Forslaget i stk. 2 om, at den befordringspligtige postvirksomheds takster skal være omkostningsægte, genomsigtige og ikke-diskriminerende, har sit udgangspunkt i artikel 12 i 3. postdirektiv.

Det foreslås i stk. 3, at den befordringspligtige postvirksomhed skal anvende landsdækkende enhedstakster for breve og pakker, som indleveres til befordring som enkeltforsendelser. Enkeltforsendelser kan indleveres til befordring via det landsdækkende net af postkasser eller til et postbetjeningssted. Der vil være tale om forsendelser, som primært sendes af private forbrugere eller af mindre og mellemstore virksomheder. Det skal af Post Danmark A/S' forretningsbetingelser fremgå, hvilke vilkår og takster der gælder for postbefordringen af enkeltforsendelser.

Det foreslås i stk. 4, at taksten for frimærkefrankerede B-breve op til 50 g skal godkendes af Trafikstyrelsen på baggrund af en omkostningsopgørelse fra Post Danmark A/S. Omkostningsopgørelsen skal være godkendt af virksomhedens eksterne revisor. Post Danmark A/S har opgjort, at den omkostningsbaserede pris for det frimærkefrankerede B-brev op til 50 g efter varslings vil stige fra 5,00 kr. til ca. 6,00 kr. i forbindelse med lovens ikrafttræden.

I modsætning til i dag vil B-brevet, som i praksis har 2-3 dages omdelingstid, kunne indleveres til befordring i postkassen, hvilket gør det prisbillige B-brev meget mere tilgængeligt for den enkelte i forhold til i dag. Det forventes, at B-brevet vil blive foretrukket af borgere og mindre og mellemstore virksomheder, og at A-brevet kun vil blive benyttet, når det er meget vigtigt, at brevet er fremme dagen efter afsendelsen. En omdelingstid på 2-3 dage skal forstås som arbejdsdage (altså hverdage). Det betyder, at det kan forekomme, at B-breve omdeles ud over 2-3 dage, når søn- og helligdage forekommer mellem indleveringstidspunkt og omdelingstidspunkt, for eksempel hvis en helligdag falder på en fredag, og et B-brev er indleveret om torsdagen.

Det vurderes, at det ikke vil være nødvendigt at skulle godkende taksterne for andre forsendelser end B-brevet eller fastsætte yderligere regulering af taksterne, da blandt andet den skarpe konkurrence fra elektronisk kommunikation vil lægge et naturligt loft over taksterne. Dertil kommer konkurrencen fra B-brevet og fra andre postvirksomheder som følge af liberaliseringen. Den befordringspligtige postvirksomheds takster for de befordringspligtige posttjenester skal dog stedse leve op til det grundlæggende krav om, at de skal være omkostningsægte og overkommelige for brugerne, jf. ovenfor.

Det foreslås i stk. 5, at transportministeren over for den befordringspligtige postvirksomhed kan fastsætte vilkår om overholdelse af beslutninger fra Universal Postal Union (UPU) og internationale aftaler, herunder vedtagne standarder på postområdet. I medfør af samme bestemmelse kan ministeren fastsætte vilkår om betaling af bod for manglende opfyldelse af tilladelsen, herunder manglende opfyldelse af kvalitetskrav.

Til § 17

Bestemmelsen svarer til § 12, nr. 3, i den nugældende lov om postbefordring. Bestemmelsen gør det muligt at pålægge, at f.eks. en færge, der regelmæssigt besejler en ø, mod betaling skal medtage post, der er omfattet af befordringspligten.

Til § 18

Det foreslås, at en kommune skal kunne indgå aftale med den befordringspligtige postvirksomhed om, at kommunen mod vederlag kan udføre visse posttjenester. Det kan for eksempel være etableringen af et postbetjeningssted i en af kommunens servicebutikker eller på et bibliotek.

Kommuner kan efter almindelige offentligtretlige retsgrundsætninger om kommunernes opgavevaretagelse normalt ikke lovligt udføre eller bidrage økonomisk til løsning af opgaver, som det påhviler statslige myndigheder at varetage, eller som udføres af private erhvervsdrivende. Bestemmelsen giver derfor kommunerne adgang til mod vederlag at udføre visse posttjenester for den befordringspligtige postvirksomhed, hvor det findes hensigtsmæssigt for at opfylde befordringspligten.

Kommunerne må som udgangspunkt alene få sine omkostninger dækket ved den betaling, som efter bestemmelsen kan opkræves af den befordringspligtige postvirksomhed, og det er modsat heller ikke hensigten med bestemmelsen, at kommunerne derigennem skal eller må yde støtte til den befordringspligtige postvirksomhed.

Til § 19

Det foreslås i stk. 1, at der etableres en udligningsordning, der kan tages i brug, såfremt der ved udførelsen af den landsdækkende befordringspligt dokumenteres nettoomkostninger, som udgør en urimelig økonomisk byrde for den befordringspligtige postvirksomhed. Formålet hermed er, at eventuelle nettoomkostninger ved den landsdækkende befordringspligt kan fordeles mellem alle de postbefordrende virksomheder. Eksistensen af en landsdækkende befordring bidrager endvidere til at gøre det muligt for postvirksomheder at tilbyde ydelser inden for et begrænset geografisk område, idet forsendelser til modtagere uden for det af virksomheden dækkede område, kan overgives til den befordringspligtige postvirksomhed.

Ved nettoomkostninger for varetagelse af befordringspligten forstås forskellen mellem nettoomkostningerne inklusiv befordringspligten og nettoomkostningerne eksklusiv befordringspligten. Ved beregningen af nettoomkostningerne skal der tages hensyn til alle relevante elementer, for eksempel værdien af den momsfrigørelse, som den befordringspligtige postvirksomhed har i medfør af momsloven. Hertil kommer de eventuelle immaterielle fordele, som kommer den befordringspligtige postvirksomhed til gode ved at varetage befordringspligten. Immaterielle fordele forstås som den goodwill eller markedsføringsværdi, som den befordringspligtige postvirksomhed kan opnå ved at varetage befordringspligten, herunder den centrale markedsposition som befordringspligten afstedkommer. Andre elementer er for eksempel retten til en rimelig fortjeneste, og at den befordringspligtige postvirksomhed opfører sig omkostningseffektivt.

Nettoomkostningerne og deres finansiering opgøres separat for de hovedposttjenester, som er omfattet af befordringspligten i § 15, stk. 3, nr. 1 og 3, idet § 15, stk. 3, nr. 2, - adresserede dag-, uge- og månedsblade og lignende, tidsskrifter samt adresserede forsendelser med et ensartet, trykt indhold, f.eks. kataloger og brochurer, op til 2 kg - ikke er omfattet af udligningsordningen.

Det foreslås i stk. 2, at alle de postvirksomheder, der ikke er pålagt befordringspligt, og som tilbyder de i § 15, stk. 3, nr. 1 eller 3, anførte tjenester, yder et økonomisk bidrag til udligningsordningen.

Opgørelsen af nettoomkostninger og deres finansiering i de nævnte hovedtjenester, jf. stk. 1, har som følge, at eventuelle nettoomkostninger inden for en af hovedtjenesterne vil skulle dækkes forholdsmæssigt af alle postvirksomheder, der opererer inden for den pågældende hovedtjeneste. Det vil sige, at den befordringspligtige postvirksomhed også skal bære sin forholdsmæssige an-

del af de opgjorte nettoomkostninger, idet det dog ikke er hensigten, at den befordringspligtige postvirksomhed skal indbetale eget bidrag til ordningen. Virksomheder, der derimod alene opererer inden for en eller flere af de øvrige hovedtjenester, skal ikke bidrage til ordningen for så vidt angår den pågældende hovedtjeneste.

I vurderingen af spørgsmålet om, hvorvidt der er tale om en urimelig økonomisk byrde, indgår om – og i givet fald i hvilket omfang – underskud inden for en af hovedtjenesterne opvejes af overskud på andre hovedtjenester.

Beregningseksempel

- Den befordringspligtige postvirksomhed har for regnskabsåret 2015 opgjort nettoomkostninger ved hovedtjenesten efter § 15, stk. 3, nr. 1, til 250 mio.kr.
- I foråret 2016 gennemfører Trafikstyrelsen kontrol af de modtagne økonomiplysninger, produktøkonomiregnskab m.v. Der gennemføres en beregning af nettoomkostningerne med og uden befordringspligt, og det vurderes, at nettoomkostningerne udgør en urimelig økonomisk byrde for den befordringspligtige postvirksomhed. Nettoomkostningerne fastsættes på dette grundlag til 200 mio.kr.
- Det samlede antal forsendelser i 2015 inden for hovedtjenesten efter § 15, stk. 3, nr. 1, udgør 1 mia. stk. Der opgøres således et bidrag pr. forsendelse på 20 øre pr. stk.
- På finansloven for 2017 fastsættes bidraget opregnet til finanslovens prisniveau til 20,4 øre pr. stk. (opregnet med 4,0 pct. svarende til den på finansloven forventede udvikling i nettoprisindekset fra 2015 til finanslov 2017).
- For 2017 indbetaler de ikke-befordringspligtige postvirksomheder et bidrag til staten på 20,4 øre pr. forsendelse, som de modtager til befordring i dette år.
- Den befordringspligtige postvirksomhed modtager for 2017 et udligningsbidrag svarende til indbetalingerne til udligningsordningen, dog højst 204 mio.kr.

Selv om udligningsordningen sættes i kraft, må den befordringspligtige postvirksomhed forventes selv at skulle dække hovedparten af nettoudgifterne ved befordringspligten. Hvis for eksempel de ikke-befordringspligtige virksomheder i ovennævnte eksempel har en markedsandel opgjort efter forsendelser på 20 pct. i 2017, vil deres bidrag til udligningsordningen udgøre 41 mio.kr., mens den befordringspligtige postvirksomhed selv må dække 163 mio.kr. af de for 2015 opgjorte nettoudgifter (opregnet til 2017 prisniveau).

Det foreslås også i stk. 2, at virksomheder, der tilbyder og udfører den pågældende hovedtjeneste på lignende

vilkår som den befordringspligtige postvirksomhed, ikke skal betale bidrag til ordningen, idet de i praksis dermed varetager tjenester, som ordningen har til formål at medfinansiere.

Det foreslås i stk. 3, at såfremt den befordringspligtige postvirksomhed ønsker dækning fra udligningsordningen for nettoudgifter i et givet år, skal den senest samtidig med aflæggelsen af sit årsregnskab fremsætte og dokumentere dette ønske over for Trafikstyrelsen. Den befordringspligtige postvirksomhed skal således dokumentere, at der ved opfyldelsen af den landsdækkende befordringspligt findes særlige, ikke-kompenserede nettoomkostninger ved den pågældende posttjeneste, som udgør en urimelig økonomisk byrde.

Det foreslås i stk. 4, at Trafikstyrelsen på baggrund af opgørelsen af nettoomkostningerne beregner de øvrige postvirksomheders bidrag til ordningen. Grundlaget for beregningerne vil være den befordringspligtige postvirksomheds dokumenterede opgørelse af nettoomkostninger for det pågældende år, som efterprøves af Trafikstyrelsen.

Bidraget opgøres pr. forsendelse og beregnes på grundlag af den befordringspligtige postvirksomheds nettoomkostninger på den eller de pågældende hovedposttjenester i det foregående år og det samlede antal forsendelser inden for den eller de pågældende hovedtjenester i det foregående år.

Ved forslagens stk. 5 skal bidrag som nævnt i stk. 4 for det følgende år fastsættes på finansloven for det pågældende år opregnet med nettoprisindekset til finanslovens prisniveau. De ikke-befordringspligtige postvirksomheder indbetaler bidrag på baggrund af de forsendelser, som de modtager til befordring det pågældende år. Transportministeren fastsætter nærmere regler for betalingen og bidraget, herunder frister, jf. stk. 8.

Det foreslås i stk. 6, at den befordringspligtige postvirksomhed modtager et udligningsbidrag svarende til de faktiske indbetalinger til ordningen, dog højst de opgjorte og dokumenterede nettoomkostninger opregnet med nettoprisindekset til finanslovens prisniveau. Det medfører, at såfremt krav på et udligningsbidrag ikke kan inddrives, fragår beløbet i det samlede udligningsbidrag, som den befordringspligtige postvirksomhed modtager i det pågældende år.

Efter forslaget i stk. 7 skal den befordringspligtige postvirksomhed udarbejde særskilte regnskabsopgørelser for befordringspligtige tjenester og øvrige tjenester, hvis den ønsker bidrag fra udligningsordningen.

Det foreslås i stk. 8, at nærmere regler om udligningsordningen fastsættes i bekendtgørelsen om postbefordring og postvirksomheder.

Til § 20

Det foreslås i stk. 1, at den befordringspligtige postvirksomhed skal anvende det kronede posthorn som kendetegn for befordringspligten, og det foreslås samtidig, at det kronede posthorn alene må anvendes i sammenhæng med den befordringspligtige postvirksomheds postbefordring og dertil knyttede virksomhed. Den foreslåede regel gælder også i de tilfælde, hvor den befordringspligtige postvirksomhed indgår aftaler med tredjemand om udførelse af kunderelaterede ydelser i forbindelse med befordringspligten. Tredjemand må ikke anvende det kronede posthorn ved udførelsen af andre ydelser end de befordringspligtige ydelser.

Det er ikke hensigten med den foreslåede regel at begrænse den brug af det kronede posthorn, som i dag finder sted i forbindelse med Post Danmark A/S' virksomhed, herunder ved anvendelse af produktionsapparatet til såvel befordringspligtige som ikke befordringspligtige produkter. Post Danmark A/S vil således eksempelvis fortsat kunne anvende et køretøj, der er forsynet med det kronede posthorn, til på ét tidspunkt af dagen at køre med befordringspligtige produkter for derefter senere på dagen at køre med andre produkter. På samme måde er det ikke hensigten med den foreslåede bestemmelse at indskrænke Post Danmark A/S' brug af det kronede posthorn på hjemmesider, uniformer, postkasser m.v.

Det foreslås i stk. 2, at den befordringspligtige postvirksomheds anvendelse af kongens eller den regerende dronnings monogram (med eller uden krone) kræver tilladelse fra regenten. Med den foreslåede bestemmelse fastsættes det alene, at den befordringspligtige postvirksomhed skal ansøge om tilladelse. Spørgsmålet om, hvorvidt andre skal søge om tilladelse fra regenten, reguleres ikke af den foreslåede regel, men må afgøres efter gældende ret om anvendelse af kendetegn.

Til § 21

Det foreslås i § 21, at den befordringspligtige postvirksomhed skal udstede frimærker, og disse skal være påtrykt »Danmark«. Staten har en traktatmæssig forpligtelse til som internationalt anerkendt forudbetalingsmiddel for befordring af postforsendelser at udstede frimærker, hvor der er påtrykt »Danmark«. Det er denne forpligtelse, som hermed foreslås pålagt den befordringspligtige postvirksomhed.

Til § 22

I § 22, stk. 1, foreslås, at den befordringspligtige postvirksomhed vedligeholder det offentlige postnummersystem. Ved bestemmelsen præciseres det således, at postnummersystemet er offentligt og bruges såvel til den

landsdækkende postbetjening som til sikring af den geografiske entydighed af vejnavne og adresser.

Inddelingen af landet i et postnummersystem blev oprindeligt indført af postvæsenet i 1967 af hensyn til en sikker og effektiv postbefordring. Post Danmark A/S har i medfør af den gældende postlovgivning fortsat en pligt til at etablere og vedligeholde systemet, herunder til at sikre passende offentliggørelse af postnumrene.

De grundlæggende regler for det danske system af vejnavne, adresser og andre adressebetegnelser er fastlagt i BBR-loven (Lov om Bygnings- og Boligregistrering, jf. lovbekendtgørelse nr. 160 af 8. februar 2010). I forbindelse med en ændring af BBR-loven i 2005 (Lov nr. 601 af 24. juni 2005) blev det fastlagt, at en adressebetegnelse består af postnummer, vejnavn og husnummer, hvormed postnummersystemet fik status som et bærende element i det offentlige adressesystem.

Ændringen af BBR-loven i 2005 forudsatte således, at postnummersystemet blev anerkendt som en stabil bestanddel af samfundets infrastruktur, som alle nuværende og fremtidige it-systemer og forretningsprocesser kunne basere sig på. Lovændringen lagde både vægt på, at postnumrene udgjorde en kendt og accepteret opdeling af Danmark, som var velegnet til at sikre den geografiske entydighed af vejnavne og adresser, og på at inddelingen var uafhængig af landets administrative inddeling, hvorfor den valgte løsning kunne være robust over for fremtidige ændringer i den kommunale struktur.

Da postnummersystemet således udgør et bærende element i det offentlige adressesystem, er det af stor betydning, at det stilles til rådighed for brugerne uden særskilte begrænsninger.

Med den stigende digitalisering af samfundet er kredsen af brugere, der anvender postnumrene som en naturlig, fælles geografisk reference, øget meget betragteligt siden 1967. Brugere af postnummersystemet er derfor såvel andre postvirksomheder, der vil anvende postnumrene i deres forretningsvirksomhed, som borgere, erhvervslivet og den offentlige forvaltning i øvrigt.

Ved lovforslagets stk. 2 foreslås det, at den befordringspligtige postvirksomhed skal indhente transportministerens godkendelse forud for en ændring i postnummersystemet. Bestemmelsen omfatter alle ændringer, herunder ændringer, hvor et nyt postnummer oprettes, et eksisterende postnummer nedlægges, eller hvor et postnummers betegnelse (f.eks. bynavnet) eller dets geografiske afgrænsning ændres.

Bestemmelsen skal gøre det muligt for transportministeren at påse, om en påtænkt ændring vil føre til, at et vejnavn eller en adresse ikke længere er geografisk en-

tydig inden for et postnummer, og om ændringen vil medføre væsentlige administrative omkostninger for erhvervslivet eller for offentlige myndigheder.

I stk. 3 foreslås, at transportministeren kan nægte godkendelse, såfremt den påtænkte ændring, som beskrevet ovenfor, indebærer at et vejnavn eller en adresse ikke længere er geografisk entydig inden for et postnummer. Opstår en sådan situation, vil det være til stor skade både for de virksomheder og institutioner, som er afhængige af pålidelige adresseoplysninger (f.eks. 112, politiet og ambulanceberedskabet) og for de berørte borgere og virksomheder, som risikerer misforståelser, fejl og forsinkelser, når det samme vejnavn eller den samme adresse optræder to steder.

Ved afgørelsen af spørgsmålet om, hvorvidt et vejnavn er entydigt inden for et postnummer, anvendes de bestemmelser, som er fastsat i medfør af BBR-lovens § 3 f, stk. 1. Aktuelt findes disse bestemmelser i adressebekendtgørelsen (Bekendtgørelse nr. 1398 af 12. december 2006), hvor § 7 indeholder de detaljerede regler om, hvornår to vejnavne regnes som ens eller næsten enslydende. Kommunerne anvender reglerne ved fastsættelse af nye vejnavne, hvorfor det vil være hensigtsmæssigt, at de samme regler lægges til grund for så vidt angår ændringer i postnummersystemet.

Såfremt en påtænkt ændring i postnummersystemet vil medføre væsentlige administrative omkostninger for erhvervslivet eller for offentlige myndigheder, kan transportministeren nægte godkendelse. Ministerens beslutning herom vil blandt andet afhænge af, om disse omkostninger samlet set er rimelige, når de afvejes mod de fordele, som den foreslåede ændring søger at opnå.

En sådan vurdering kan eksempelvis være relevant, hvis eksisterende postnumre foreslås opdelt i flere nye postnumre, idet et stort antal virksomheder og borgere i så fald skal have nyt postnummer samtidig med, at der skal foretages en omfattende opdatering i alle it-systemer og datasamlinger, som anvender postnumre.

Transportministeren vil inddrage Økonomi- og Erhvervsministeriet, Erhvervs- og Byggestyrelsen, som er den overordnede myndighed for adressesystemet, i vurderingen af de påtænkte ændringer i postnummersystemet, som er omfattet af stk. 2 og 3.

Ved stk. 4 foreslås, at transportministeren kan fastsætte nærmere regler om udformning og vedligeholdelse af postnummersystemet. Post Danmark A/S vil forinden blive inddraget, og transportministeren vil endvidere skulle forhandle spørgsmålet om sådanne regler med Økonomi- og Erhvervsministeriet, Erhvervs- og Byggestyrelsen.

Til § 23

Det foreslås, at transportministeren bemyndiger Trafikstyrelsen til over for alle virksomheder, som er omfattet af denne lov, i en bekendtgørelse om postbefordring og postvirksomheder at fastsætte generelle regler for udøvelsen af postbefordring.

Nr. 1 om gennemførelse eller opfyldelse af EU-regler og –retsakter er en videreførelse af § 12, nr. 1, i den nuværende lov.

Nr. 2 giver hjemmel til, at Trafikstyrelsen – udover betingelserne for opnåelse af tilladelse til at drive postvirksomhed – kan fastsætte generelle regler med andre relevante betingelser eller krav over for postvirksomhederne, herunder for eksempel krav til virksomhederne om offentliggørelse af erstatningsbetingelser i tilfælde af beskadigelse eller bortkomst af postforsendelser.

Nr. 3 fastsætter regler for kvalitetsmåling for postvirksomheder, der ikke er pålagt befordringspligt. Der er tale om en måling af, om virksomheden leverer de tjenester, som virksomheden selv har angivet som grundlag for sin tilladelse, og i den af virksomheden angivne kvalitet. Kvalitetsmålinger er en forudsætning for blandt andet Trafikstyrelsens klagesagsbehandling. Kravene til målingerne tilpasses i forhold til de pågældende virksomheders udbud af posttjenester og markedsandel.

Nr. 4 giver adgang til at fastsætte nærmere regler for klagebehandling og for, hvad forbrugerne kan klage over.

Nr. 5 fastsætter regler for, hvornår og i hvilket omfang en postvirksomhed kan gøres ansvarlig for erstatning i forbindelse med forsinkelser, bortkomst eller beskadigelse af adresserede forsendelser. Bestemmelsen giver endvidere mulighed for at regulere den befordringspligtige postvirksomheds erstatningssatser.

Til § 24

Det foreslås, at transportministeren kan fastsætte regler om gebyrer til dækning af Trafikstyrelsens omkostninger ved varetagelse af opgaverne i henhold til denne lov, for så vidt angår det generelle tilsyn, udstedelse af tilladelser samt omkostningsdækning af specifikke ydelser.

Med den foreslåede bestemmelse åbnes der således mulighed for, at transportministeren i en kommende bekendtgørelse kan fastsætte regler om gebyrer. Ved lovforslaget vil der blive etableret et nyt tilladelsessystem på hele det befordringspligtige område.

Det foreslås i stk. 2, at tilsynsopgaverne i lighed med praksis på andre liberaliserede markeder kan finansieres af de virksomheder, som der føres tilsyn med, således som det kendes fra bl.a. bilsynsområdet. Det foreslås

derfor, at der indføres gebyr for udførelse af postvirksomhed, der skal dække de gennemsnitlige årlige omkostninger til varetagelse af den generelle tilsynsindsats i medfør af denne lov, herunder dække klageinstans, tilsyn og markedsovervågning (statistikindsamling, analyser, kvalitetskontrol m.v.). De samlede gebyrindtægter skal dække de gennemsnitlige årlige omkostninger ved at varetage de nævnte opgaver. Tilsynet skal sikre, at virksomhederne overholder reglerne på det nye marked, hvilket kommer alle lovlydige virksomheder til gavn. Dette svarer til gebyrordningen på bilsynsområdet.

Det foreslås endvidere i stk. 3, at de nævnte tilsynsaktiviteter finansieres gennem et betalingssystem, hvor virksomhederne årligt bidrager i forhold til deres markedsandel på postmarkedet. Betalingen fastsættes ud fra de befordrede mængder, og der vil blive samme betaling pr. stk., uanset om det er breve, aviser/magasiner eller pakker. Betalingen er på den baggrund beregnet til 2,70 kr. pr. 1.000 befordrede adresserede forsendelser (2011 niveau).

Det foreslås i stk. 4 i overensstemmelse med lov om en satsreguleringsprocent (lov nr. 373 af 28. maj 2003), at gebyret i stk. 2 reguleres én gang årligt med 2 pct. tillagt tilpasningsprocenten for det pågældende finansår. Første regulering vil finde sted pr. 1. januar 2012.

Det foreslås i stk. 5, at gebyrer i overensstemmelse med Finansministeriets Økonomisk Administrative Vejledning vil blive fastsat således, at der tilstræbes dækning for de direkte omkostninger, der er forbundet med det pågældende gebyrbelagte område. I tillæg hertil vil kunne indgå indirekte omkostninger som f.eks. andel af ledelse, administration og andre tværgående støttfunktioner. Der kan endvidere pålægges gebyrer efter regning, således at der betales for en specifik ydelse, som fremgår af loven – eksempelvis godkendelse af taksten for B-breve.

Det foreslås i stk. 6, at ministeren kan fastsætte regler om, at der kan tillægges renter, hvis gebyrerne ikke betales rettidigt.

Til § 25

Transportministeren bemyndiger Trafikstyrelsen til at kunne anmode en postvirksomhed om nødvendige økonomiske oplysninger og oplysninger om udførelsen af erhvervsmæssig postbefordring til brug for at sikre overholdelsen af postlovgivningen eller til klart afgrænsede statistiske formål.

Oplysningerne vil blandt andet kunne tjene til beregningen af bidrag til den i § 19 nævnte udligningsordning eller indgå i Trafikstyrelsens oplysningspligt over for EU-Kommissionens statistiske kontor, Eurostat.

Til § 26

Efter forslaget vil transportministeren bemyndige Trafikstyrelsen til at behandle dels klager fra brugerne over den befordringspligtige postvirksomhed og klager over øvrige post- og distributionsvirksomheder, dels klager indbyrdes mellem postvirksomheder vedrørende overholdelse af denne lov eller bestemmelser fastsat i medfør af loven. De nærmere regler fastsættes i bekendtgørelsen om postbefordring og postvirksomheder.

Trafikstyrelsen skal kunne behandle klager over alle postvirksomheder og ikke som i dag alene klager over den koncessionerede postvirksomhed, Post Danmark A/S. Inden en forbruger eller en virksomhed klager til Trafikstyrelsen, skal klagen være behandlet af den pågældende post- eller distributionsvirksomhed. Klagesystemet vil være en fortsættelse af den klagesagsbehandling, der i dag finder sted i Trafikstyrelsen vedrørende klager fra brugerne over den koncessionerede postvirksomhed.

I stk. 2 åbnes for, at behandlingen af klager over post- og distributionsvirksomheder fra brugerne kan ske i et privat frivilligt klage- og ankenævn godkendt i medfør af kapitel 2 i forbrugerklageloven. Initiativet skal komme fra branchen selv og forudsætter dermed, at branchen vurderer, at der er behov for et sådant klagesystem, som kendes fra en lang række andre sektorer, f.eks. telesektoren.

Klager vedrørende overtrædelse af konkurrenceloven behandles af Konkurrence- og Forbrugerstyrelsen.

Til § 27

Bestemmelsen svarer indholdsmæssigt til § 14 i den nuværende lov om postbefordring dog med den forskel, at Trafikstyrelsens nuværende adgang til ved et uanmeldt besøg at foretage kontrol af, om andre postvirksomheder udfører postbefordring i strid med eneretten, ikke længere vil være relevant efter lovens ikrafttræden.

Den gældende lovs adgang til at foretage et uanmeldt kontrolbesøg i en postvirksomhed er i praksis ikke blevet udnyttet, men bestemmelsen skønnes dog fortsat at være nødvendig af hensyn til Trafikstyrelsens mulighed for i givet fald at kunne foretage en stikprøvekontrol af omfanget af en postvirksomheds aktiviteter i tilfælde af mistanke om, at der af virksomheden er afgivet urigtige oplysninger eksempelvis om antal forsendelser i forbindelse af beregningen af bidrag til den i § 19 nævnte udligningsordning, eller i tilfælde af mistanke om, at postvirksomheden overtræder andre væsentlige bestemmelser i postlovgivningen, såsom bestemmelserne om brevhemmelighed.

Det foreslås, at det som i den nugældende lov ikke skal pålægges Trafikstyrelsen at indhente en retskendelse

forud for et sådant kontrolbesøg, idet det ikke skønnes, at der på forhånd kan præsenteres et tilstrækkeligt konkret tema for domstolene at tage stilling til, jf. i øvrigt Retssikkerhedskommissionens betænkning nr. 1428/2003, side 105.

Det foreslås i stk. 2, at politiet om nødvendigt yder bistand til gennemførelse af den i stk. 1 nævnte kontrol.

Til § 28

Bestemmelsen medfører, at andre administrative myndigheder under transportministeren kan bemyndiges til at udøve de beføjelser, som efter denne lov er tillagt transportministeren. Transportministeren eller den, der bemyndiges hertil, kan herved fastsætte regler om adgangen til at klage over udøvelsen af disse beføjelser, herunder om klagefrister, eller om at afgørelserne ikke kan påklages til transportministeren. En borger eller en virksomhed vil dog altid kunne anlægge et civilt søgsmål ved domstolene, ligesom transportministeren fortsat af egen drift vil kunne tage en sag op til behandling.

Det er hensigten, at transportministeren bemyndiger Trafikstyrelsen til at udøve de beføjelser, der i denne lov er tillagt transportministeren.

Til § 29

Det foreslås, at medmindre højere straf er forskyldt efter anden lovgivning, straffes med bøde den, der overtræder: § 6, stk. 1, § 8, stk. 1-3, § 9, stk. 1, § 11, § 12, § 13, stk. 1, § 14, stk. 3-5, § 17, § 20 og § 25.

Det foreslås således, at den postvirksomhed, som ikke efterkommer kravet om at mærke de forsendelser, som den beforder, jf. § 6, stk. 1, kan straffes med bøde.

Desuden foreslås det, at ejere af bygninger, villaer og rækkehuse kan straffes med bøde, hvis ikke den påkrævede brevkasse til aflevering af post er opstillet, jf. § 8, stk. 1. Tillige foreslås det, at ejeren af en ejendom, hvortil der hører landsbrugsjord, kan straffes med bøde, hvis ejeren ikke efterkommer kravet om opstilling af brevkasse i tilknytning til ejendommen, jf. § 8, stk. 1. Tilsvarende foreslås det, at ejeren af en etageejendom kan straffes med bøde, hvis han ikke etablerer et brevkasseanlæg i eller ved ejendommen, jf. § 8, stk. 2, eller ikke sikrer postvirksomhederne adgang til anlægget.

Efter § 8, stk. 3, skal ejeren af et ældre fritidshus opstille en brevkasse ved indgangen til parcellen. Indehaveren af en udstykningstilladelse skal efter bestemmelsen sørge for, at der ved nyudstykkede fritidshusområder afsættes areal til et centralt placeret brevkasseanlæg. Det påhviler fritidshusejerne at opstille brevkasseanlægget. Efterkommes disse krav ikke, foreslås det, at der kan straffes med bøde.

Efter § 9, stk. 1, har postvirksomheder pligt til at levere post til boligen til de postmodtagere, som efter kommunens afgørelse er berettigede til det. Det foreslås, at en postvirksomhed, som ikke efterkommer dette krav, straffes med bøde.

Det foreslås endvidere, at den der overtræder bestemmelsen i § 11 om brevhemmelighed straffes med bøde, samt at der tillige vil kunne straffes med bøde, hvis der åbnes postforsendelser i strid med bestemmelsen i § 12.

Efter § 13, stk. 1, kan distributionsvirksomheder, der ikke respekterer en meddelelse om, at modtageren har frabedt sig uadresserede forsendelser, straffes med bøde.

Ifølge bestemmelsen i § 14, stk. 3, er der forbud mod, at postvirksomheder anvender personoplysninger i vedkommende virksomheds database over postmodtagere til andet formål end postbefordring for andre. Det foreslås, at overtrædelse heraf skal kunne straffes med bøde. Endvidere foreslås, at den beforderingspligtige postvirksomhed skal kunne straffes med bøde, hvis den ikke stiller en række adresseoplysninger til rådighed for andre postvirksomheder, jf. § 14, stk. 4. Endelig foreslås, at den beforderingspligtige postvirksomhed skal kunne ifalde bøde, hvis den overtræder forbuddet i § 14, stk. 5, mod at videregive oplysninger, som postmodtageren ikke ønsker videregivet.

Efter § 17 kan en virksomhed, der udfører regelmæssig befordring, mod vederlag pålægges at medtage post til og fra de på ruten liggende postbetjeningssteder. En virksomhed, der undlader at efterkomme et sådant påbud, foreslås at kunne ifalde bøde.

Efter § 20 skal den beforderingspligtige postvirksomhed anvende det kronede posthorn som kendetegn for beforderingspligten. Desuden kræver den beforderingspligtige postvirksomheds anvendelse af regentens monogram tilladelse fra regenten. Det foreslås, at overtrædelse heraf skal kunne straffes med bøde.

Endelig foreslås det, at en postvirksomhed, der ikke efterkommer anmodning fra tilsynsyndighed om at levere økonomiske eller statistiske oplysninger om dens postbefordring, skal kunne straffes med bøde, jf. § 25.

Det foreslås i stk. 2, at den der udøver postbefordring uden tilladelse efter § 3, stk. 1, skal kunne straffes med bøde. Ved bestemmelsen understreges vigtigheden af tilladelseskravet.

Til § 30

Bestemmelsen er en uændret videreførelse af § 17 i den nuværende lov.

Til § 31

Bestemmelsen er en uændret videreførelse af § 18 i den nuværende lov.

Til § 32

Bestemmelsen er en videreførelse af § 19 i den nuværende lov, idet dog straffelovens § 153 er ophævet ved lov nr. 352 af 19. maj 2004 om ændring af straffeloven, retsplejeloven, markedsføringsloven og ophavsretsloven (It-kriminalitet m.v.).

Til § 33

Loven træder i kraft den 1. januar 2011.

I stk. 2 foreslås det, at bestemmelsen i § 8, stk. 1, 1. pkt., dog først gælder fra den 1. januar 2012 for så vidt angår bygninger, der er opført ifølge bygningstilladelse udstedt før den 1. januar 1973. Ejere af villaer og parcelhuse opført før den dato har således 1 års frist fra lovens ikrafttræden til at opstille brevkasse efter reglerne i bestemmelsen.

I stk. 3 foreslås det, at bestemmelsen i § 8, stk. 1, 2. pkt., først gælder fra den 1. januar 2012. Ejere af de relevante landbrugsejendomme har således 1 års frist fra lovens ikrafttræden til at opstille brevkasse efter reglerne i bestemmelsen.

I stk. 4 foreslås det, at virksomheder, der udøver erhvervsmæssig postbefordring inden lovens ikrafttræden, kan fortsætte denne virksomhed indtil den 1. april 2011 uden at have tilladelse efter § 3.

Til § 34

I § 34 bestemmes det, at lov nr. 472 af 9. juni 2004 om postbefordring ophæves. Regler, som er udstedt i medfør af den nævnte lov, forbliver dog i kraft, indtil de ophæves eller afløses af regler fastsat i medfør af denne lov. Det drejer sig alene om bekendtgørelse nr. 1313 af 14. december 2004 om postvirksomhed og postbefordring.

Til § 35

Den foreslåede ændring vedrører de rammer, som Post Danmark A/S vil være underlagt i henhold til nærværende lovforslag. Forslaget indebærer, at det fastsættes ved lov, at hvis transportministeren, jf. § 15, stk. 1, i lovforslaget, ved individuel tilladelse udpeger Post Danmark A/S til at være den befordringspligtige postvirksomhed, vil Post Danmark A/S være forpligtet heraf.

Da transportministeren ved lov nr. 542 af 17. juni 2008 blev bemyndiget til at indgå aftale med den svenske regering om at etablere en selskabskonstruktion (Posten Norden AB (aktiebolag)) vedrørende Post Danmark A/S og den svenske postvirksomhed Posten AB, havde

Færdselsstyrelsen, jf. § 2 i lov nr. 472 af 9. juni 2004, allerede meddelt Post Danmark A/S koncession til at udføre postbefordring, herunder en forpligtelse (befordringspligt) og eneret til at udføre postbefordring af visse forsendelser.

I forbindelse med indgåelse af aftalen, jf. aktstykke nr. 195 af 16. april 2009 med den svenske stat om ombytning af den danske stats aktier i Post Danmark A/S med aktier i Posten Norden AB, blev det aftalt, at den danske stat skal være berettiget til at kræve, at der i vedtægterne for Post Danmark A/S indsættes en særlig formålsbestemmelse, der - i kombination med den til enhver tid gældende lovgivning om postbefordring og de krav, der påhviler selskabet i medfør af meddelte koncessioner m.v. udstedt i henhold til denne lovgivning - har til formål at sikre, at Post Danmark A/S fortsat vil være forpligtet til at varetage befordringspligten. Der blev samtidig i vedtægterne for Posten Norden AB indsat en række særlige bestemmelser, der har til formål at sikre, at så længe den danske stat ejer mindst 20 pct. af aktierne i Posten Norden AB, vil den danske stat kunne modsætte sig ændringer af den særlige formålsbestemmelse i vedtægterne for Post Danmark A/S og dermed modsætte sig et ophør af Post Danmark A/S' varetagelse af befordringspligten.

Der har efterfølgende været drøftelser med Europa-Kommissionen om disse særlige bestemmelser i vedtægterne for de to selskaber. Kommissionen er af den opfattelse, at behovet for at sikre befordringspligtens fortsatte varetagelse gennem Post Danmark A/S, såfremt virksomheden udpeges hertil af transportministeren, bør ske ved lov og ikke ved at give den danske stat særlige beføjelser i sin egenskab af minoritetsaktionær i Posten Norden AB.

Med den foreslåede ændring i den danske lovgivning vil det således være tydeliggjort, hvilke rammer Post Danmark A/S fremover vil være underlagt uanset den direkte eller indirekte ejerkreds i selskabet.

Den svenske riksdag har i juli 2010 vedtaget en postlov, som ligeledes indeholder bemyndigelse til, at den svenske regering kan pålægge en postvirksomhed, herunder Posten AB, befordringspligt uanset ejerforholdene i selskabet.

Post Danmark A/S forudsættes i første omgang at blive pålagt at løfte befordringspligten for perioden 2011-2013. I 2013 har transportministeren mulighed for at genudpege Post Danmark A/S til at løfte befordringspligten.

Det bemærkes, at Post Danmark A/S skal drives på et forretningsmæssigt grundlag, jf. § 2, stk. 2, i lov nr. 409

af 6. juni 2002 om Post Danmark A/S (efter lovforslagets vedtagelse § 2, stk. 3).

Dette krav gælder, uanset om Post Danmark A/S er pålagt befordringspligt, og det er også i denne sammenhæng, at nærværende lovforslags § 19 om en udligningsordning skal ses.

Lovændringen giver ikke en garanti for, at Post Danmark A/S kan løfte befordringspligten (i sit nuværende omfang) i al fremtid. En sådan garanti kan næppe udstedes, især af den grund, at Post Danmarks A/S' kerneprodukt – den almindelige brevforsendelse – er under

hårdt pres fra de elektroniske kommunikationsmidler (e-mail, sms m.v.). Dog indebærer ændringen tillige med lovforslagets § 19 en betryggelse og tydeliggørelse af rammerne for Post Danmark A/S.

Til § 36

Forslaget til ændring i CPR-loven er en konsekvensrettelse.

Til § 37

Loven gælder ikke for Færøerne og Grønland.

Bilag 1**Aftale om sikring af befordringspligten på et liberaliseret postmarked**

27. maj 2010

Regeringen (Venstre og Det Konservative Folkeparti) og Socialdemokratiet, Dansk Folkeparti og Det Radikale Venstre er enige om at ændre lov om postbefordring, så varetagelsen af den landsdækkende befordringspligt sikres i lyset af udviklingen på brevmarkedet og den kommende liberalisering.

Brevmarkedet er gennem de sidste ca. 10 år faldet med 2-4 pct. om året. I forbindelse med den økonomiske recession er faldet steget markant med et årligt fald på ca. 10 pct. Samlet er antallet af breve faldet med ca. 1/3 siden 2000. Årsagen til det faldende brevmarked er den stigende brug af elektroniske kommunikationsmidler, og det må derfor forventes, at brevmarkedet vil fortsætte med at falde fremover.

Liberaliseringen pr. 31. december 2010 aktualiserer behovet for en sikring af befordringspligten, da det herefter ikke længere vil være muligt at understøtte befordringspligten med den hidtidige eneret.

For fortsat at kunne opretholde en postservice af høj kvalitet med en landsdækkende befordringspligt er parterne enige om at gennemføre en række ændringer, der kan reducere omkostningerne ved varetagelsen af befordringspligten.

Befordringspligtens omfang

1. Der foretages ingen ændringer i befordringspligtens omfang. Med aftalen vil Post Danmark som befordringspligtig virksomhed således også fremover være forpligtet til i hele landet 6 dage om ugen (mandag til lørdag) at befordre:

- breve m.v. op til 2 kg, - pakker op til 20 kg (dog ikke omdeling lørdag),
- blindeforsendelser gratis op til 7 kg.

Landsdækkende enhedstakster

2. Parterne er enige om, at Post Danmark forpligtes til at anvende landsdækkende enhedstakster på breve og pakker, som indleveres til befordring som enkeltforsendelser via postkasser eller postbetjeningssteder. Der er tale om forsendelser, som primært sendes af borgere samt mindre og mellemstore virksomheder.

Takster for breve

3. Taksterne fastsættes ud fra en omkostningsbaseret tilgang, hvor prisen skal afspejle de reelle omkostninger. Der er i de nuværende takster ikke dækning for omkostningerne forbundet med omdeling fra dag til dag. Det nuværende A-brev, der omdeles dag-til-dag, vil derfor stige. Post Danmark har opgjort, at prisen for et A-brev i dagens situation vil stige fra 5,50 kr. til et niveau mellem 7,50 kr. og 8 kr. for at dække omkostningerne. Med et fortsat fald i brevmængderne kan denne pris på sigt stige yderligere.

For at sikre forbrugerne et tilgængeligt og billigere alternativ skal adgangen til at sende de mindre omkostningsfulde B-breve gøres nemmere ved, at B-brevene, som i dag skal afleveres på posthuset, fremover også kan lægges i postkassen. Det betyder, at B-brevet, som leveres inden for 2-3 dage, bliver et reelt og prisbilligt alternativ for almindelige forbrugere, små foreninger m.v. Post Danmark har opgjort, at prisen for et B-brev vil stige fra 5,00 kr. til ca. 6 kr. for at dække omkostningerne.

4. For at sikre en beskyttelse af forbrugerne godkender Transportministeriet enhedstaksterne for B-breve op til 50 g, der sendes som frimærkefrankerede enkeltforsendelser på baggrund af en omkostningsopgørelse, der verificeres af en ekstern revisor.

Det er ikke nødvendigt at godkende taksterne for andre forsendelser eller fastsætte yderligere regulering af taksterne, da den skarpe konkurrence fra elektronisk kommunikation vil lægge et naturligt loft over taksterne. Dertil kommer konkurrencen fra andre postvirksomheder som følge af liberaliseringen.

Pakker med og uden omdeling

5. Parterne er enige om, at Post Danmark skal forpligtes til at tilbyde to pakkeprodukter:

- a) Pakker der omdeles til adressen.
- b) Pakker uden omdeling, hvor modtageren får en meddelelse om, at pakken er ankommet, og at den kan afhentes på nærmeste posthus/postbutik/døgnposten.

Post Danmark har tilkendegivet, at taksten for en pakke uden omdeling vil være ca. 20 pct. lavere end taksten med omdeling.

Postbetjeningssteder

6. De gældende krav til antal og dækning af postbetjeningssteder opretholdes:

- I hver af de tidligere kommuner i henhold til den kommunale inddeling pr. 31. december 2003 skal der være mindst ét postbetjeningssted.
- I byer med over 5000 indbyggere skal der være mindst et postbetjeningssted og en maksimal afstand for brugerne på 5 km.
- I byer mellem 2000 og 5000 indbyggere, hvor der er et postbetjeningssted, kan Post Danmark ikke nedlægge betjeningsstedet, med mindre der etableres et nyt betjeningssted i byen.
- Postbetjeningssteder i mindre byer og landdistrikter kan ikke nedlægges, hvis dette indebærer, at brugerne dermed får forøget afstanden til det nærmeste betjeningssted med mere end 10 km (målt i luftlinje). Er nedlæggelsen af betjeningsstedet begrundet i forhold uden for Post Danmarks kontrol, skal betjeningen fremover udføres af landpostbudet.
- Såfremt Post Danmark ønsker at nedlægge et postbetjeningssted, skal de lokale interessenter inddrages i form af høring m.m., forinden der træffes beslutning om ændringer i postbetjeningsnettet.

7. Postbutikker udgør en stigende andel af Post Danmarks postbetjeningssteder. Parterne er enige om, at det skal være et generelt vilkår, at der i postbutikker kan afhentes pakker og købes frimærker i hele værtsbutikkens åbningsperiode, dvs. også uden for postbutikkens åbningstider.

Ens vilkår for postmodtagere

8. Alle postmodtagere skal fremover have samme vilkår for postmodtagelsen uanset boligform (etageejendom, parcelhus, rækkehus, landejendom) og uanset boligens opførelsetidspunkt, idet posten som udgangspunkt leveres i en brevkasse opstillet ved indgangen til parcellen. Udover en forenkling af reglerne vil dette også give en bedre økonomi i befordringspligten og et bedre arbejdsmiljø for postbudene.

Der har siden 1971 været krav om, at villaer og rækkehuse opført fra og med 1973 og etageejendomme fra og med 1974 skal have brevkasse i skel henholdsvis brevkasseanlæg. Siden primo 2010 har også ældre etageejendomme fra før 1974 skullet have brevkasseanlæg.

Øvrige ejendomme omfattes nu også af tilsvarende vilkår, som følger:

Ældre villaer og rækkehuse opført før 1973 skal inden 1. januar 2012 have placeret en brevkasse ved indgangen til parcellen.

For landbrugsejendomme og lignende skal brevkassen inden 1. januar 2012 være placeret ved det naturlige skel til ejendommen, dog således at der maksimalt er 50 meter fra boligen til brevkassen. Brevkassen skal være placeret på et sted, som er tilgængeligt fra bil, men så vidt muligt fleksibelt efter, hvad den enkelte husstand ønsker.

Der kan dispenseres fra kravet om brevkasse under særlige omstændigheder, f.eks. når der er tale om fredede ejendomme, eller der er fysiske forhold, såsom brandtekniske forhold, der gør sig gældende.

9. Alle, der ikke selv kan hente deres post i brevkassen, sikres levering af post til døren. Denne ordning er uafhængig af postmodtagerens alder og boligtype og omfatter også personer i landdistrikter, der ikke selv kan hente deres post. I forlængelse heraf ophører den nuværende ordning for pensionister i ældre etageejendomme.

Med henblik på at sikre en ensartet og enkel administration af ordningen i kommunerne udarbejdes der en vejledning, der godkendes af denne aftales parter. Det skal endvidere sikres, at der informeres om ordningen.

Levering til døren skal, hvor modtageren er berettiget til det, omfatte alle postvirksomheder.

Den nuværende »post til døren«-mærkat erstattes af en løsning, der ikke indebærer en synlig mærkning på brevkassen.

Gennemførelse af liberaliseringen

10. Post Danmarks eneret til postbefordring af breve op til 50 g ophæves pr. 31. december 2010.

11. Post Danmark pålægges befordringspligt for perioden 2011-2013. Parterne mødes i 2013 for at drøfte rammerne for varetagelsen af befordringspligten efter 2013.

12. Den til enhver tid befordringspligtige virksomhed skal anvende det kronede posthorn som symbol på befordringspligten, har eneret og forpligtelse til at udstede frimærker påtrykt »Danmark» og kan på frimærker efter ansøgning til regenten anvende regentens portræt eller portræt af andre danske kongelige.

Befordringspligtfond

13. Med henblik på at understøtte befordringspligten i et åbent postmarked, etableres der en befordringspligtfond. De postvirksomheder, der ikke har befordringspligt, pålægges at bidrage økonomisk til fonden.

Fonden skal sikre, at nettoomkostningerne ved befordringspligten fordeles mellem alle postbefordrende virksomheder. De virksomheder, der ikke har befordringspligt, bidrager til dækningen af nettoomkostningerne efter deres markedsandel (opgjort i antal forsendelser) inden for det befordringspligtige område.

Licensordning

14. Der etableres en licensordning, hvori der fastlægges krav, som andre postvirksomheder skal leve op til for at få adgang til at drive postvirksomhed i Danmark. Kravene skal sikre et højt kvalitetsniveau i postbefordringen og tillid til postsektoren.

I licensordningen skal bl.a. indgå krav til, at virksomheden fastlægger geografisk dækningsområde, service og kvalitet, og at virksomheden forpligtes til at offentliggøre antal klager og udfaldet på dem, gennemfører kvalitetsmålinger, der er godkendt af Trafikstyrelsen, leverer generelle markedsdata om postmængder mv. til Trafikstyrelsen samt bidrager til befordringspligtifonden.

En postvirksomhed har pligt til at modtage post til udbringning, der falder inden for den af virksomheden deklarerede service og geografiske dækningsområde.

Licensen kan tilbagekaldes, hvis en postvirksomhed ikke lever op til den af virksomheden deklarerede service og kvalitet.

Sikring af postkunderne

15. Trafikstyrelsen skal kunne behandle klager over alle postvirksomheder og ikke, som i dag, alene klager vedrørende den befordringspligtige virksomhed. Trafikstyrelsen skal endvidere kunne behandle klager mellem postvirksomheder.

Såfremt der oprettes et privat brancheklagenævn for post/pakker efter forbrugerklageloven, hvilket forligskredsen gerne ser, vil behandling af klager, som nævnet vil kunne varetage, kunne henlægges hertil.

Omkostningerne ved tilsynet og klagesagsbehandlingen finansieres af branchen.

Konsekvenser for Post Danmark

16. Med den her indgåede aftale har parterne leveret et væsentligt bidrag til, at der er et økonomisk grundlag for, at Post Danmark også fremover kan løfte den landsdækkende befordringspligt.

Post Danmark står i de kommende år over for en meget stor udfordring, hvor kerneforretningen er truet af den teknologiske udvikling med stor nedgang i brevmængden til følge. Dette har også negative konsekvenser for Post Danmarks medarbejdere. Post Danmark er allerede bevidst om problematikken og gør i dag en stor indsats for sine medarbejdere i forsøget på at mindske de negative effekter ved den store nedgang i brevmængden. Forligskredsen noterer med tilfredshed, at Post Danmark har bekræftet, at denne indsats fortsættes og udbygges på de punkter, hvor det vil være nødvendigt, samt at der er afsat en pulje til kompetenceudvikling, som stiger fra 4,2 mio. kr. i alt for overenskomstperioden 2007-2010 til ca. 7 mio. kr. årligt fra 2010 og frem.

Opfølgning

17. Parterne mødes medio 2011 med henblik på at vurdere, om der er behov for at foretage justeringer af vilkårene for befordringspligten og postmarkedet. Parterne mødes i 2013 for at drøfte rammerne for varetagelsen af befordringspligten efter 2013, jf. punkt 11.

Bilag 2**Høringsliste vedrørende forslag til postlov**

3F: 3f@3f.dk

AE (Arbejderbevægelsens erhvervsråd): ae@ae.dk

Arbejdsgiverforeningen for Transport og Logistik: atl@di.dk

Bladkompagniet: bk@bladkompagniet.dk

Brancheforeningen af Danske Distributionsvirksomheder: (bestyrelsen): jens.richardt@fk.dk; mg@tof.dk; jes.mogensen@d-d-c.dk; fok@bornholmstidende.dk; lone.jensen@nordjyske.dk; pkl@nordvest.dk

Coop Danmark A/S: coop@coop.dk

Dagbladene (Danske Dagblades Forening): ddf@danskedagblade.dk

Danmarks Rederiforening: info@shipowners.dk

Dansk Arbejdsgiverforening: da@da.dk

Dansk Blindesamfund: info@dkblind.dk

Dansk Erhverv: info@danskerhverv.dk

Danske Fragtmænd: fragt@fragt.dk

Danske Handicaporganisationer (DH): dh@handicap.dk

Dansk Magasinpresses Udgiverforening: dmu@dmu-mags.dk

Dansk Standard: dansk.standard@ds.dk

Danske Avis-, Post og Reklamedistributører (DAPOR): kontakt@dapor.dk

Danske Bank A/S: danskebank@danskebank.dk

Danske Distriktsblade: Samme som Danske Dagblades Forening: ddf@danskedagblade.dk

Danske Lokalaviser Provinsens Distriktsblade: ok@danske-lokalaviser.dk

Danske Regioner: regioner@regioner.dk

Danske Reklame- og relationsbureauers brancheforening: drrb@drrb.dk

Danske Specialmedier: danskespecialmedier@specialmedierne.dk

Danske Speditører (DASP): info@dasp.dk

Det Centrale Handicapråd: dch@dch.dk

DI (Dansk Industri) di@di.dk

Distributionsservice A/S: ADM@DistributionServices.dk

DSK (De Samvirkende Købmænd): dsk@dsk.dk

DTL (Dansk Transport og Logistik): dtl@dtl.eu

FDIH (Foreningen for Distance- og Internethandel): kontakt@fdih.net

Finansrådet: mail@finansraadet.dk

Forbruger-Kontakt: fk@fk.dk

Forbrugerrådet: fbr@fbr.dk

HK/Post & Kommunikation: post_postdanmark@hk.dk

Håndværksrådet: hvr@hvr.dk

International Transport Danmark (ITD): itd@itd.dk

KL (Kommunernes Landsforening): kl@kl.dk

LAL (Landsforeningen Af Landsbysamfund): ole@lal.dk

Landbrug og Fødevarer: info@lf.dk

Landsforeningen Landsbyerne i Danmark: carsten.abild@regionsyddanmark.dk

LO (Landsorganisationen i Danmark): lo@lo.dk

Post Danmark A/S: skrivpost@post.dk

Realkreditrådet: rkr@rkr.dk

Offentligt Ansattes Organisationer: oao@oao.dk

UGEAVISERNE: post@ugeaviserne.dk

Ældre Sagen: aeldresagen@aeldresagen.dk

Sammenslutningen af Danske Småøer: sekretariatet@danske-smaaoer.dk

MEFA: san@Me-fa.com

Juliana: kv@juliana.com

Boxop: info@boxop.nu

Edenpark: lew@edenpark.dk

Postopak: info@postopak.dk

Kazo DeZign: info@kaso.dk

Postkasse.nu: JS@postkasse.nu

Fairmail: kd@fairmail.dk